

A U S T R A L S K É

LISTY

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKE LISTY

CISLO 4 PROSINEC 1991

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910 \$2.60

Šťastný Nový Rok 1992

SNĚHULÁCI

Miroslava
BARTÁKA

ZPRÁVY Z ČSFR

Praha - V Praze a v Terezíně se konaly vzpomínkové slavnosti k 50. výročí zahájení židovských transportů do terezínského ghetta, kterým prošlo více než 150 000 Židů z mnoha evropských zemí. 80 000 českých Židů zahynulo v Osvětimi a dalších vyhlazovacích táborech. Terezínské trizny za oběti holocaustu se zúčastnil i izraelský prezident Chaim Herzog s chotí, který rovněž navštívil pražské židovské památky: Staronovou synagogu, muzeum v synagogách Vysoká, Maislova, Pinkasova a Klausova. Nezapomněli na starý židovský hřbitov, který byl založen v roce 1439 a kde odpočívá 100 000 pražských Židů.

Praha - Federální shromáždění po sedmihodinové diskusi neschválilo žádnou ze šesti předložených otázek k návrhu na vypsání referenda.

Praha - Předsednictvo České národní rady jednalo v Praze s českou vládou o svém postoji, před jednáním se svým slovenským protějškem, o státoprávním uspořádání. Česká strana se dohodla neustupovat ze svého stanoviska - požadavku na skutečně funkční federaci.

Praha - Vláda ČSFR také schválila zprávu o plnění státního rozpočtu federace. Ke 30. září bylo dosaženo přebytku souhrnu státních rozpočtů v objemu 11, 44 miliard korun, přičemž přebytek federace činil 13, 28 miliard a rozpočtové hospodaření v republikách vykazalo schodek 0,16 miliard v ČR a 1,68 miliard v SR.

Praha - Říční loď Šariš plující pod československou vlajkou byla vážně poškozena při bombardování chorvatského Vukovaru. Loď, neschopná další plavby se v současné době nachází v přístavu Apatin. Československé ministerstvo zahraničí sdělilo, že žádný ze 14 členů posádky nebyl zraněn.

NEOMEZENÁ FLUSTRACE
OMEZENÉ LUSTRACE

Karel Wendt

K nezáhadnějším slovům, která na mne doma čekala po dlouholetém pobytu v cizině, patřilo slovo "lustrace". Bylo jaro, před volbami a výraz "lustrace" pučel jako pupence na stromech pražských parků. Tisk ho byl plný. Lustrace nějakého pana Bartončíka znamenala jeden čas pro Lidové noviny tolik, že by snad bez ní musely vycházet v omezeném rozsahu.

Proč ne, řekl jsem si. Líbí se jim "lustrace", mají ji mít. Svízel byla v tom, že jsem neměl tušení, co to slovo znamená. Jeden slovník říkal, že je to prohlídka pozemkových knih, vysvětlení v stávající situaci nedostačující. Zajímavější byla česká encyklopedie. Její první definice označila lustraci za "kultické očišťování ve starověkém Římě, spojené s přinášením oběti, kterou byl zakončován census. Druhá tvrdila, že je to "magický obřad (rituál) očišťování od viny vodou či ohněm".

Vzdal jsem věc ztracenou a rozpačitě vznesl dotaz na adresu přátelsky mi nakloněných Pražanů, jichž byla hromada. "Lustrace", bylo mi řečeno laskavě, je prošetření a prověření politicky činných lidí, aby se vědělo, že mají čisté ruce, nezbrocené, dejme tomu, spoluprací s STB a pod..."

Napadlo mě, že když tedy nešlo ani o pozemkové knihy, ani o kultické očišťování, ba ani o magický rituál, že by snad plebejská slova prošetření nebo prověření posloužila účelu stejně dobře, byť i méně učeně, ale pocítil jsem úlevu. Opět jsem mohl číst noviny, poslouchat rádio a dívat se na televizi s teplým vědomím, že vim, oč běží.

Frustrace lustrace tím však tak docela neskončily, abych pravdu řekl, teprve začínaly. Byla to moje vina. Oddal jsem se zhoubnému procesu přemýšlení a to se nedělá.

Lustrovat (to je slovo, co?) politické kandidáty, aby nám v parlamentech, neřku-li ve vládách, nezapáchali fizlové a spolupracovníci estébáků je v nynější situaci logická, nutná a dokonce chvályhodná věc. Lidé, kteří se provinili spoluprací s prašivou organizací, zajisté že zasluhují i v režimu něžné sametovém, alespoň nějaký postih. Vyřadit je z politického života je trest minimální. Jenomže odkud a jak ta zhoubná organizace vzešla? Kdo ji vytvořil? Kdo ji zapříčinil? Kdo hnojl podhoubí, z něhož vzešla všechna ta svinstva?

Podívejme se na posloupnost věcí. Napřed byl zničen demokratický vládní

Stručný přehled rubrik

"Omezené lustrace" Karel Wendt	01
"Deboševizace" Aleš Nebeský	02
Zajímaví Australané	03
Existuje stále exil?	04
"Konfrontace" Z.Mynařík	05
Barcelona - 92	06
Zprávy ze světa - Jugoslávie	07
"Hlavou proti zdi" Karel Šindelář	08
Hudební okénko	09
Nad dopisy čtenářů	10
Nová velvyslankyně v Austrálii	11
Stránka pro ženy	12
Kunderův "Žert" na SBS	13
Prognostický kalendář F.R.Čecha	14
"Ta naše písnička česká" Jan Plavec	15
Společnost pro vědy a umění	16
Sport, křížovka, humor,	17

systém, ve kterém organizace druhu STB existovat nemůže. Ti, kdo ho zničili a pomáhali zničit, potom nastolili totalitní režim. Gestapo, KGB, Stasi (vyberte si jsou první a základní instituci takového zřízení). Bez nich nemůže existovat. Takže tedy: fyzické a donašeči jsou pouhý následek, příčinou bylo rozbití československé demokracie.

Otázky k lustracnímu zákonu a povyku kolem lustrací vůbec:

Vztahuje se také na lidi, kteří byli u zdroje hrůzy, z jejichž činů všechno ostatní přirozeně vyplynulo? Jestliže je správné, nutné a chvályhodné lustrovat spolupracovníky komunistického gestapa, jak naložit s jeho tvůrci, s lidmi, kteří pro něj vytvořili podmínky? Nemělo by být také jim zabráněno stát se ministry, poslanci, diplomaty nebo hradními poradci?

Druhá definice "naší" encyklopedie říká, že lustrace je "magický rituál očišťování od viny..."

Definice jak na objednávku. Stačí udělat čárku za slovem "viny" a dodat "spadající do let 1945 - 1968".

DEBOLŠEVIZACE

Aleš Nebeský

Přiznávám se - to slovo mi zní sladce.

Příchut' jeho sladkosti není odvozena od "sladkosti pomsty", ale od očekávání spravedlivého odčinění kdysi Gottwaldem tak hrdě vyhlášené a - s nadšeným pokřikem svazáků o létajících třískách a očistě národa od žilvů stojících v cestě zářivé budoucnosti - tvrdě provedené bolševizace. Ta tehdy znamenala nejen nespočet osobních tragedií, ale pro stát i ztrátu těch nejlepších odborníků nahrazených tzv. dělníckými kádry s jejich katastrofální inkompetencí.

Aby se stejné neopakovalo, federální parlament nikoliv bez obtíží projednal a přijal tzv. "lustracní" zákon, který má zajistit zákonné provedení potřebné výměny tzv. "starých struktur". I když je zákon - patrně proto, že k původnímu vládnímu návrhu parlament schválil na čtyřicet doplňovacích

návrhů - v několika bodech problematický, ve svém principu nepochybně naplňuje naději v pravdu a spravedlnost, kterou jsem od listopadové revoluce očekával a očekávám. Někdy i trochu netrpělivě, ale v plném vědomí složitosti situace disidentů, kteří se před dvěma lety v čele revoluce neočekávaně ocitli.

"Cena za sametovou revoluci byla zaplácena dohodou s komunisty o hladkém předání moci. S odstraněním komunistických vládců se z politické scény vytratil i personifikovaný nepřítel a nová nezkušená politická reprezentace zjistila, že je při výkonu moci závislá na zděděných administrativních aparátech", napsal v týdeníku Respekt před několika týdny J. Kabele.

Hrstka českých intelektuálů se bez přípravy octla v čele státu. Dostali se tam, protože měli po léta sílu - bláznovství, odvalu, beznadějí? - se nepodat, sebeobětovat se a jít do vězení, zatímco "čestný občan se vyznačoval tím, že se vždy slušně chová a poctivě pracuje", jak týdeník Republika v květnu zcela vážně zdůvodnil, proč dr. Sládek proti režimu neprotestoval před listopadovou revolucí.

Tato hrstka českých intelektuálů se pokouší uskutečnit svůj sen o demokracii, o kterém věří, že je i snem absolutní většiny národa. Neměli a ani nemohli mít praktickou politickou či administrativní zkušenost. Žít mimo společnost nebo výjimečně na jejím okraji a mohli jen psát studie o tom, jak by správa věcí veřejných mohla vypadat, kdyby...

Nyní tito filozofové, ekonomové, básníci, herci a politikologové jsou v praktické politice a mnohé se jim zdá proklouzávat mezi prsty. Nejvíce - a nepochybně nesmutněji - víra a důvěra lidí, kteří v pošetilé naději očekávali nemožné.

Bývali odpůrci režimu postupují humáně (na revoluci možná až přehnaně) a pomalu - snad jakoby se báli té obrovské odpovědnosti, kterou nikdo z nich na sebe nemusel brát. Bez nich ale změna totalitního režimu mohla dopadnout tak jako v Polsku a v Bulharsku, kde až nyní došlo k prvním svobodným všeobecným volbám a nebo se Praha dodnes mohla podobat i

Bukurešti.

Nepochybně získávají zkušenosti v řízení státu, jenže problémy přibývají místo aby jich ubývalo. Léta nenáviděli služebníky totality, teď jim z nutnosti nezbyvá než používat jejich služeb a protože věří v sílu lidskosti a demokracie a nechtějí "být jako oni", tak mnohdy snázejí s neuvěřitelnou tolerancí i jejich úšklebky.

Po dva roky pročítám pravidelně český tisk a při mnoha příležitostech mě napadlo, jak dlouho ti nejlepší z nich budou schopni snášet špinavost, nelogičnost a mnohdy až absolutní kreténství politických argumentů a boje. Nepochybně, dopustili se chyb nezkušených (kritizovat z ofsajdu je tak snadné), nepochybně mnohé bylo uděláno jinak (lépe, ale i hůře). Vyčítám jim to někdy i já, že to s tou sametovostí přehnali, že se se zločiny komunismu a komunistů nevypořádávají dostatečně rychle a rázně, že ne vše, (s vědomím limitace mého práva do toho mluvit) je jak bych si přál, aby bylo.

Přiznám se, že když se dočítám jak J. Lis v parlamentu prohlásil, že se nestydí za to, že byl v komunistickém hnutí a nemá se za co a komu omlouvat, vzne se mi krev do hlavy a chce se mi křičet: odstraňte, trestejte. Patřil k těm, kteří mě přinutili před čtyřiceti, třiceti lety abych je nenáviděl jako ničitele toho, čemu jsem věřil - jako ničitele života jaký bych si přál. Nenávist dobou přešla, ale zapomenout ani nechci, ani nemohu. Jan Zábřana zcela jistě nebyl sám, když si jako jeden ze svých posledních zápisů těsně před smrtí v červenci 1984 do deníku zapsal: "Vrah nepřestane být vrahem proto, že přestane vraždit. To je něco, co jsme, moje generace (nebo jen já?) neuměli pochopit, ačkoliv jsme se všichni tvářili, jako že je to samozřejmá věc. (viz Janos Kádár)". Ladislav Lis jistě není vrah a nevím, zda má či nemá na svědomí někoho z dob svého komunistického mládí za které se nestydí. Jeho podíl na tom, co se tehdy stalo je ale nepochybný. Nejde také o to, aby byl trestán, jde snad jen o trochu méně velkohubosti a více skromnosti. A o to více, že patří k těm, kteří trpěli ve stejných celách jako zastánci demokracie pro stejný zločin: snahu porazit totalitu.

"...lázeň revolučního nadšení ani nevyřešila problémy, ani nás neocistila." konstatuje dále v Respektu J.Kabele. Pochybují, že někdo něco podobného očekával - od revolučního nadšení se spíše dá očekávat hon na čarodějnice, osobní msta a křivdy. Výsledky květnového "revolučního nadšení" 45tého roku rozhodně nejsou něco, nač bychom mohli být hrdi a těžko se dá nalézt důvod, proč nyní by tomu mělo být jinak.

Vůdcové sametové revoluce se proto rozhodli pro cestu zákona, který vždy a všude pracuje zdoluhavě. V případech, kdy je zákonodárství a celý právní systém třeba od základu nejprve vytvořit, je to proces až příliš zdoluhavý. O to více, když je sabotován těmi, kteří se oprávněně právního státu musí bát. Na vzdory mnohdy těžko pochopitelné pomalosti a snad i chybám nepochybují, že vůdci revoluce se snaží vytvářet stát nejen demokratický a právní, ale i humanitní a nechtějí dopustit aby u jeho základů ve jménu spravedlnosti a pravdy stála i křivda a nezákonnost.

ZAJÍMAVÍ AUSTRALANÉ

Max F. Willis
President Legislative Council
Parliament of NSW

Jak už jsme uvedli, recepce na počest 73.výročí vzniku republiky se za NSW účastnil president Legislative Council Parliament of New South Wales pan Max F. Willis, RFD., ED., LLB., MLC. Zaujal mne jeho pozdravný projev a proto jsem ho požádala o rozhovor čtenáře Australských listů, souhlasil a tak jsme se za několik dní sešli v krásné budově parlamentu NSW. Pan Willis je příjemný muž středního věku a důvěryhodného vzezření s očima plnými veselých jiskřiček.

"Všechny účastníky recepce jste trochu překvapil svými znalostmi historie české a slovenské emigrace v Austrálii."

"To jsem rád, že jsem vás překvapil. Jistě víte, že první Čech do Austrálie nepřišel jako emigrant, ale byl sem dovezen jako vězeň v roce 1830. Jmenoval se Mark Blucher a byl původem z

Prahy. Jenom mimochodem do vězení se dostal za krádež a byl odsouzen na 7 let."

Netajila jsem obdiv nad přesností údajů a pan Willis se přiznal, že historie je jeho velkým koníčkem. Mimo to si dělal malý průzkum jak Češi a Slováci během let přispěli k rozvoji Austrálie a zjistil, že podíl našich krajanů skutečně není zanedbatelný. A pak už jsme obrátili pozornost k současné situaci v Československu. Pan Willis řekl, že je optimista, on sám byl v Evropě v posledních letech několikrát a může tedy porovnat k jakým změnám došlo, zdají se mu obrovské. Chápe problémy se kterými se lidé ve východní Evropě potýkají a ví, že po letech války a pak komunistické vlády ani nemohou být menší. Dobře zná situaci v e Spolkové republice Německa, kterou stálo sjednocení s bývalou NDR více než sto milionu dolarů a bude stát ještě mnohem více. Největší valutu vidí však v mladé generaci. Zcela náhodou se při své poslední cestě do Evropy, před několika týdny, setkal v Amsterdamu se skupinou československých studentů, kteří tam byli na půlroční praxi. Všichni hořeli nadšením a optimismem. Domnívá se, že právě tato mladá generace vzdělaných a odhodlaných lidí může být velice nápomocná. Na moji otázku, kde on, jako právník vidí hlavní právní problém se kterým se doma musí potýkat řekl:

"První věc, kterou si musí uvědomit všechny země, které chtějí být demokratické, je nejen existence základních a přirozených právních zákonů, jako je svoboda slova, právo na spravedlivý soud a pod., ale také záruka, že budou dodržovány. Víme, že mnohé země, kde vládne diktatura mají ve své ústavě uzákoněna všechna základní lidská práva, ale ve skutečnosti tyto zákony nemají ani cenu papíru na němž jsou psány. Tak tedy začátek každého demokratického systému je dodržování práv a nad tím by právě měl bdít parlament. Austrálie se dostala do složité situace v padesátých letech, kdy se federální vláda rozhodla na základě skutečných faktů zrušit ústavně komunistickou stranu a vypsal z tohoto důvodu referendum. To však zákaz nepovolilo. Já sám jsem poslední člověk

v Austrálii, který by volil komunisty, ale přesto jsem s výsledkem referenda souhlasil a volil jako většina.

Co chtěli Australané tímto rozhodnutím říci bylo, že žádná demokratická společnost nemá právo předepisovat jednotlivci do jaké organizace vstoupí a že může zrušit jen tu organizaci, jejímž cílem je destrukce společnosti. Já sám se domnívám, že jestliže demokratická společnost nemůže svobodně soutěžit s podobnými organizacemi a zvítězit nad nimi v této soutěži, pak je něco špatného v základu té demokracie."

"Souhlasím s vámi a poslední otázka, co znáte z československé kultury a umění a co máte nejraději?"

"Musím se přiznat, že je toho hodně, co si potřebuji doplnit, ale jednoznačně mohu říct, že miluji hudbu Antonína Dvořáka."

"I v tomhle s vámi ze srdce souhlasím a děkuji vám za rozhovor."

Rozloučila jsem se s panem Willisem s pocitem, že jsem hovořila s moudrým, citlivým člověkem pro kterého "Československo" není jen prázdné slovo.

J.H.

UPOZORNĚNÍ

Coca - Cola Amatil, velká australská společnost získala nedávno licenci k výrobě a prodeji Coca Coly v ČSFR. V této době hledá lidi, kteří by byli schopni zahájit výrobu a vést podnik. Protože převážná většina zaměstnanců bude z Československa je znalost češtiny a zároveň dobrá znalost angličtiny, stejně jako západního obchodního systému žádoucí. Uvažujete-li vážně o stálém návratu do ČSFR a máte-li o podobné místo zájem, zašlete své rezumé a přihlášku na adresu:

Mr. Peter R. Griffiths
Director of European Operations
CCA Beverades
GPO Box 2090
ADELAIDE SA 5001

EXISTUJE STÁLE EXIL ?

V poslední době se vnucuje nepříjemný pocit ochlazení vztahů mezi emigrací a vlastí a bylo by dobře si celou záležitost ujasnit. Nemohu samozřejmě tvrdit, že mluvím jménem všech Čechoslováků v USA, ale myslím, že se mnou většina souhlasí.

V době dnes už historických listopadových událostí byli exulanti bez výjimky "přilepení" k televizním obrazovkám a k telefonům. Napsal jsem si tehdy řadu bodů, které, jak jsem snil, by se měly stát osou pozdějšího vývoje. Mám stále ten kousek papíru schovaný. Jedním z oněch bodů bylo ... odejmout nakradený majetek a vrátit původním majitelům..

Většina z toho, co jsme si přáli se postupně splnila a tak jsme si brzo uvědomili skutečnost, že nám vlastně náhle a nečekaně skončil exil. Po dlouhých letech jsme jeli domů a cítili se jako znovuzrození. Mnozí z nás uvažovali o návratu a někteří se té myšlenky dosud nezbavili.

Ale 40 (20) roků je opravdu dlouhá doba a vrátit se domů natrvalo už není tak snadné. Srdce by toužilo, ale rozum zabraňuje. Z děti jsou už Američané, Kanadáné či jiní cizinci. Jsou tu i jiné závazky, rodinné, pracovní a majetkové. Po druhé světové válce se uprchlíci zcela samozřejmě vraceli, celých 5-6 roků to k tomu šlo a každý vlastenec s tím počítal. Dnes je situace zcela jiná. Po dlouhé studené válce, kdy v cizině zakotvily už dvě generace, je návrat nesrovnatelně těžší.

Není žádným tajemstvím, jak velký rozruch vyvolalo přijetí zákona o mimosoudních rehabilitacích, v němž se z možné náhrady zabavených majetků a škod vzniklých persekucí, vyloučily osoby, které jsou cizími státními příslušníky a mají trvalé bydliště v cizině. Iniciativní emigranti, pro které tento akt československé vlády byl tvrdým a nečekaným úderem, začali různým způsobem protestovat a v zahraničním tisku proběhla podpisová akce, petice vyzývající americkou vládu, aby oficiálně intervenovala. Podepsal

jsem v minulosti řadu dopisů, petic a protestů, ale tentokrát mi bylo po přečtení textu těžko a svědomí mi nedalo - nepodepsal jsem. I když plně souhlasím,

že došlo k dalšímu bezpráví a zákon neměl být schválen tak, jak byl formulován, přinutil jsem se uvěřit, že to není nějaký akt pomsty zbytků komunistů, kteří prý stále v republice kormidlují, ale opravdu snaha z celého dilematu vylout s minimální možností dalších křivd. Vzpomněl jsem si však také na poválečnou zkušenost z roku 1945. První cesta navrátilce Marcela Kelera, přeživšího 4 dlouhé roky v koncentračních táborech, vedla do rodného domku na severu Slovenska. Dveře otevřela cizí paní, v uších naušnice matky, která s celou další rodinou a všemi příbuznými se stala obětí "konečného řešení". Na národním výboru seděl předseda s rudou hvězdou na klopě, tentýž, který je spolu s jinými hnán před lety do transportu na smrt. Zdálo se, že není odvolání. Zůstal sám a s trpkým pocitem křivdy opustil tehdy ČSR.

Náš dům zase jinde na Slovensku, byl jako "majetek Čecha" zkonfiskován a později těžce poškozen procházející frontou. Škoda byla ohodnocena a náhradu dostali rodiče na tzv. "vázaný vklad". Pamatuji, že lidé tehdy samozřejmě uznali, že stát vzpamatovávající se z těžké válečné katastrofy, nemohl mít na jedinou prostředky k náhradě škod. Byl vydrancován, ale našlo se řešení, ve kterém byla viditelná snaha o nápravu. Vim, bylo to "jen" šest let, ale srovnání se nabízí.

Je snad lehké pochopit roztrpčení emigranta, který se po mnoha letech ve vyhnanství vrátí a najde ve svém domě vychytralce, který za to, že si tehdy opatřil "správnou" legitimaci, přišel lehce k majetku a očividně se mu vysmívá. Znáám takový konkrétní případ na Jičínsku.

Nepodepsal jsem petici, žalobu na vládu, se kterou po tolika letech mohu zase v principech sympatizovat. Ale nemohu se zbavit pocitu, že tato vláda nám zde zůstala něco dlužna. Když už nic jiného, tak alespoň důkladné vysvětlení a zdůvodnění s omluvou by vyznělo daleko lépe, nežli tento křivdoplý inzult. Přijatelnější by bylo i pouhé ujištění, že jednotlivé případy, při nichž

došlo k lehkému nabytí, či zpeněžení konfiskátu, budou řešeny.

Žádný rozumný člověk se smyslem pro spravedlnost nemůže popřít zásluhy exilu v protikomunistickém odboji v době studené války. Samozřejmě, že nás potěšilo slyšet to několikrát i z úst presidenta Havla. Většina z nás nežádá nic víc než uznání. Vždyť samotný pád totalitního režimu je pro nás satisfakcí. Je ale vůbec možné, že někdo může vyslovit něco, jako "nikdo utikat nemusel..?"

Mohla by být jmenována řada osob, která si svým odchodem do exilu vyloženě zachránila život nebo předešla uvěznění a perzekuci. U ostatních to bylo stejné nebezpečí, trebas jenom potenciální. Konečně i uprchlíci, kterým se někdy říká "ekonomičtí", projeví odvahu protestovat svým odchodem proti totalitnímu režimu.

Byly časy, ani ne tak dávno, kdy jsme si namlouvali, že je vlastně jedno, kde člověk žije. Bylo to v době, kdy myšlenka, že by snad ještě někdy Československo, ztracená domovina, mohlo být svobodné, se občas objevila jen ve snách, či v akademických diskusích. Kdy jsme přijali již jako samozřejmost, že se tam už do smrti nepodíváme. Nebyla to kapitulace, jen vědomí smutné reality. Cokoliv jsme za těch dlouhých jedenačtyřicet roků proti nenáviděnému komunistickému režimu podnikli, bylo v pozdějších letech spíše pro sebeukojení a posílení vlastního svědomí. Dělal nám dobře, když jsme něco vykonali, ale bylo jasné, že dokud se to nezmění v SSSR, není žádná naděje pro naši zemi. I když jsme tvrdošijně s manželkou otáleli s přijetím amerického občanství (18 a manželka 20 roků), přiznávám, že se ve mě pocit opravdového vlasteneckého vědomí znovu probudil právě u televizní obrazovky, kdy CNN přinášela záběry z osvobozující se Prahy. Slzy, které se nám nezastavitelně řinuly z překvapených očí, mi dokázaly skutečnou identitu v době, kdy jsem o sobě tvrdil, že se ze mne stal kosmopolita.

Samozřejmě, že nejsem sám, byly nás desetitisíce, kteří prožívali totéž, a vědomí, že snad dochází ke zkalení vztahů mezi emigrací a milovanou vlastí způsobuje znovu bolest.

Z mnoha důvodů je důležité udržovat soužití emigrantů s domovem na bratrské či přátelské úrovni. Mnoho z nás je zapojeno různými způsoby v organizování pomoci naší zbídačelé zemi a možnosti se stále otevírají. Víme, že mnoho československých občanů si uvědomilo, že schválení zákona o restitucích, hlavně té části o emigrantech bylo aktem dalšího bezpráví a volá po novelizaci. Nedopusťme, aby více a více československých emigrantů prohlašovalo, že jsou stále v exilu, aby byli nuceni žalovat vládu své domoviny z porušování lidských práv a dokonce se dovolávali slyšení u mezinárodního soudu. Já jsem s mnoha jinými zajedno, že nám opravdu exil skončil v památném listopadu, a věřím, že k novelizaci zákona dojde a včas, aby bylo spravedlnosti učiněno zadost.

Vlastimil Obereigner
vicepresident
odbočky Československé
národní rady americké

Tento článek vyšel před nedávnem v Mladé frontě v Československu. My se k němu vracíme, protože se nám zdá že velice objektivně, taktně a bez osočování i emoci hodnotí situaci.

KONFRONTACE

Měřtkem státnické osobnosti a velikosti politických reprezentantů nejsou jejich projevy, sliby a politické programy, ale jejich činy, které by měly být v souladu s tím k čemu se zavázali, že uskuteční. Pokusme se postavit do světla pravdy některé názory, proklamace a sliby dvou vrcholných reprezentantů československého státu, komunisty Gottwalda a demokrata Havla.

V roce 1945 byl vládou delegován na dožínkovou slavnost do Bústěhradu, tehdy ještě jako náměstek předsedy vlády Klement Gottwald. A tak 19. srpna toho roku řekl mirno jiné

ve svém projevu na adresu zemědělců: "Vláda zkonfiskovala půdu Němců a zrádců a všech potomků pobělohorské šlechty. Statisíce hektarů dobré zemědělské půdy přejele nyní do rukou a do vlastnictví našich drobných a středních zemědělců... Strašili vás, že nová vláda v níž budou komunisté, sedlákům vezme půdu a budou vás nutit do kolchozů... sami jste se však mohli přesvědčit, a v budoucnu se ještě více přesvědčíte, že nová vláda právě díky komunistům vám nejen nic nebere, nýbrž dává..."

Jako prezident pak podepsal všechny zákony, kterými nahnal "dobrovolně" všechny drobné a střední rolníky do JZD a ty co se nezapojili zlikvidoval jako kulaky.

Když vznikla Charta 77 jejím mluvčím a vedoucí osobností se stal disident Václav Havel. Ten si jako pravořadý cíl stanovil, že tato nepolitická organizace a demokratická iniciativa má združovat občany bez jakéhokoliv politického záměru, ale vést konstruktivní dialog a důsledně uplatňovat dodržování platných zákonů... Když jsme se do historie novodobého Česko-Slovenska zapsali tzv. "sametovou" revolucí, z Charty 77 se stalo Občanské fórum a jeho mluvčím disident Václav Havel. Protože dodržování zákonů a nezadatelných práv občanů bylo už v předchozím období v programu Charty 77, bylo naprosto logické, že mluvčí OF prohlásil v interview pro americký New York Times toto: "Občanské fórum, se zavázalo respektovat to, co se nazývá nezadatelnými majetkovými právy a proto vrátit veškerý zkonfiskovaný majetek jeho zákonným a plnoprávným majitelům a dědicům..."

Tento svůj loyální postoj potvrdil V. Havel, když jako prezident zaslal australským krajanům děkovaný dopis za solidaritu kterou vyjádřili finanční podporou OF a VONSU a zdůraznil, že nezná žádné emigranty, ale jen československé občany žijící v zahraničí, kteří mají stejná práva jako občané doma a zval všechny krajany, aby se zúčastnili svým kapitálem i zkušenostmi, budování nové, prosperující a demokratické československé republi-

ky...

V rozporu s tímto postojem, potvrdil, jako prezident zákon o majetkové restituci a zákon o mimosoudních rehabilitacích, kterými jsou majetková práva občanů žijících v zahraničí okleštěna a pokud se nevrátí v určené lhůtě do ČSFR jejich majetek propadá státu. Tedy jinými slovy, zase nezákonná konfiskace a porušení zákona, protože i komunistická ústava zaručovala, že před zákonem jsme si všichni rovni.

Chceme se vrátit do Evropy a pan prezident nám tuto cestu dláždí nesporně duchaplnými a smysluplnými projevy o demokracii. Celkem jedenadvacetkrát byl aplaudován během svého projevu, který pronesl před americkým kongresem. Moc se to libilo, ale nejsem si zcela jist, zda a s jakými pocity titíž kongresmani přijali fakt, že tento muž, který je celým světem považován za pokračovatele TGM, potvrdil zákon, kterým je možno konfiskovat americkým občanům jejich majetek v Československu jenom proto, že žijí dočasně nebo trvale v New Yorku a ne v Praze. Tímto zákonem nejen vzal původním vlastníkům jejich nezadatelná práva, ale také degradoval to k čemu se, ještě jako disident a mluvčí OF zavázal.

Jsem emigrant a neznám a nerozumím tomu, koho pan prezident označuje pojmem "staré struktury". Logicky se však domnívám, že by to měli být nejen bývalí vysoce postavení jedinci, ale i jimi dosazení prominenti, kteří v době nejtvrďší represe v padesátých letech psali reportáže z monsterprocesů, kdy Pavel Kohout psal říkanky na štašné zitřky zatím, co byla doktorka Horáková vedena na popravu.

A právě nedávné události v Sovětském svazu potvrdili, že lidé této sorty, které Gorbačov dosadil do vládních funkcí a kterým věřil, ho v rozhodující chvíli zradili a nebyť Jelcina, nebylo by už Gorbačova a další už není těžké si domyslet.

A tak pokud prezident Havel nevyvodí z těchto všech událostí patřičné závěry, bude on sám ztrácet důvěru svých občanů a budoucnost republiky bude opět ve hvězdách.

Z.Mynařík

Mezinárodní olympijská expedice Barcelona - 92

V sobotu 26.10. přiletěl do Sydney malý filmový štáb z Československa, který pod hlavičkou společnosti "Hallo World" je součástí mezinárodní olympijské expedice "Barcelona 92". Zeptali jsme se doc. Josefa Cisaře, producenta celé akce, kdo ji pořádá, kdo se jí účastní a komu je vlastně určena?

"Jak už název napovídá, expedice je věnována Olympijským hrám, které se budou příští rok konat v Barceloně. Základní myšlenkou expedice je vlastně propojení všech světových kontinentů v rámci olympijské myšlenky. Středem expedice je mezinárodní skupina horolezců, kteří na počest olympiády zdolají devět vrcholů. Kromě horolezeckých pozdravů z nejvyšších vrcholů světa přinese expedice i pozdravná poselství čelných představitelů zemí, ve kterých se nejvyšší vrcholy nacházejí. Dá se říci, že vlastně tyto vrcholy jsou přírodou vybráni zástupci jednotlivých světadílů.

Protože nad celou akcí převzal záštitu Československý olympijský výbor, první poselství zaslal československý prezident Václav Havel. Říká se v něm: "Lidstvo se odedávna obrací ke strmým horským vrcholům. Hledá odpovědi na nevysvětlitelné otázky u Boha, či božstev, která tam umísťuje. Přejí československým sportovcům a jejich spolulezcům z jiných zemí, aby naplnili myšlenky staré Olympie. Jsou to: Všestranný tělesný a duševní rozvoj, přirozená motivace korektního sportovního zápolení, mírové řešení napětí mezi lidmi, společenskými skupinami i národy. Je nám toho, v současné době plné sobectví, ekonomického napětí, ekologických krizí a válečných konfliktů, zapotřebí jako soli."

Expedice se vydala na cestu v červnu minulého roku s cílem vystoupit do sídla božstev na řecký Olymp. (vrchol Mytikas 2917m). V srpnu zavlála vlajka Hallo World na pamírském Pik Komunisma (7495m). Nejvyšší africký

vrchol Kilimanjaro (5895m) pokořili členové expedice v prosinci. V lednu dosáhli horolezci jihoamerického vrcholu Aconcagua (6959m). V červnu pak vystoupili Josef Rakoncaj a Miroslav Šmid na Mt. McKinley (6194m). V těchto dnech vystoupí expedice na Mt. Kosciusko (2230m), v tomto případě včetně producenta, podotkl doc. Cisař.

Podle plánu bude ještě zdolán v únoru Mont Blanc (4807m) a nejvyšší vrchol světa Mont Everest (8848m) se bude muset sklonit před Rakoncajem a Šmidem v květnu. Závěr expedice bude v červnu, kdy horolezci vystoupí na španělský vrchol Mulhacen (3481m). Odtud už pojedou všichni členové do Barcelony na zahájení Olympiády.

Expedice se účastní horolezci z Československa, ze Španělska a Itálie. Filmový štáb zachytí nejen výstupy, ale bude přinášet i stručné zpravodajství o sportovních i olympijských úspěších té které země, o lidech, kteří v ní žijí, o přírodě. Protože jen vzájemné poznávání se a chápání rozdílů může pomoci k porozumění a přátelství a to je nejen hlavní idea celé expedice, ale hlavní olympijská myšlenka vůbec. Pro všechny účastníky, ať již horolezce či filmový štáb (režisér Miloš Zábranský a kameraman Petr Polák) je velkou poctou i radostí práce na tomto projektu, zakončil své vyprávění doc. Cisař.

"A na závěr obligátní otázka. Jak se vám líbí Sydney?"

"Pro mě je Sydney jedno z nejhezčích měst, jen je škoda, že jsme tohle město jen proletěli. Jsme tady jeden den, zítra jedeme do Melbourne, pak na den na Tasmánii, takže vlastně celou Austrálii uvidíme jakoby z rychlíku, či spíše z letadla. Doufám, že se sem ještě v budoucnu podívám a všechno si vynahradím."

"Děkuji za povídání, přejeme celé expedici úspěch a doufáme, že výsledky vaší práce uvidíme i my v Austrálii."

J.H.

CO BYSTE MĚLI VĚDĚT:

SBS RADIO vysílá v češtině každou neděli od 20.15 - 21.15

na večer na frekvenci:

Sydney	1386 kHz
Newcastle	1584 kHz
Wollongong	1485 kHz

SBS RADIO Melbourne vysílá:

česky - každou středu od 22.00

slovensky - každou neděli od 19.00

na frekvenci: 1224 kHz

Máte-li zájem sledovat zprávy přímo z ČSFR můžete zachytit RADIO PRAHA - Vysílání pro Čechy a Slováky v zahraničí. V období od 4. listopadu je můžete slyšet v 9 hodin ráno Středoevropského času na frekvenci: 17725 kHz a 21705 kHz

V neděli 27. října se v Sokole v Sydney konala slavnost na počest 73. výročí vzniku Československé republiky. Oslava byla zahájena průvodem Sokolů a žen v krojích. Po vztyčení státní vlajky a po hymně promluvil generální konsul ČSFR v Sydney ing Josef Sládek. Poté zazněla poesie Hany Honsové a úryvek z Čapkových "Hovorů s T.G.M." Po hudební vložce následovalo vystoupení sportovců z oddílu krasojízdy a celou slavnost uzavřelo cvičení Sokolů. Všichni návštěvníci, kterých se letos sešlo opravdu hodně, se shodli na tom, že oslavy byly skutečně důstojné a že všichni společně strávili příjemné odpoledne.

V pondělí 28. října pořádal konsulat ČSFR v Sydney v Royal Motor Yacht Club recepci na počest 73. výročí vzniku Československé republiky. Setkání zahájil generální konsul ing Josef Sládek a za australskou stranu všechny přítomné pozdravil pan Max F. Willis, president Legislative Council Parliament of New South Wales. Ve svém proslovu připomenul historii vztahů mezi oběma zeměmi, zdůraznil současné zlepšení, prohloubení a rozvoj těchto přátelských vztahů. Dále popřál republice hodně zdaru v nesnadném úsilí o zvládnutí současných problémů.

ZPRÁVY ZE SVĚTA

Jugoslávie očima Australana

Richard Spencer - News Weekly

Krise v Jugoslávii byla popsána několikrát z různých pohledů a to jak srbských, tak chorvatských. Richard Spencer, austrálský právník, který žil nějakou dobu v jugoslávském hlavním městě Bělehradu, nám předkládá osobní pohled na srbsko - chorvatský konflikt.

Pro mnoho lidí je současné srbsko - chorvatské zápolení něco, co se vyvinulo znenadání, jako mnoho nepříjemných událostí dnešní doby, se kterými nás okamžitě seznamuje televizní síť. Ve skutečnosti je ale současný jugoslávský zápas, jenom návrat k nedořešeným nesvárům z minulosti.

Žil jsem se svými rodiči v Bělehradě asi před dvaceti lety. Tenkrát vládl v Jugoslávii maršál Tito a komunistická strana. Už v této době bylo znatelné etnické soupeření mezi Srby a Chorvaty. Vzpomínám si na příhodu, kdy můj otec, austrálský diplomat si chtěl objednat v restauraci nějaké jídlo a použil srbský název, který byl velmi podobný chorvatskému slovu pro stejnou věc. Číšník předstíral, že nerozumí a nakonec jsme museli restauraci opustit bez jídla, protože číšník nás odmítl obsloužit i když poznal, že můj otec není Srb. Nemůžeme vinit z malicherného šovinismu jenom Chorvaty, protože bez pochyby by se něco podobného přihodilo cizinci, který by použil nesrbsky, nebo chorvatský výraz.

Jugoslávie, země Jižních Slovanů byla vytvořena po první světové válce po rozpadu Rakouska - Uherska. Byla to federace mnoha etnických skupin, jejichž vzájemné antipatie mají dlouholetou historii. Existenci Jugoslávie v této podobě vlastně umožnila dohoda, kterou uzavřeli v roce 1917 srbský ministerský předseda Pasic a vedoucí Jižních Slovanů Trobic, žijící ve vyhnanství. Tito muži se dohodli na království Srbů, Chorvatů a Slovanů pod vedením panovnické rodiny Karagiorgijevičů. Po pádu Rakouska-Uherska v roce 1918 se toto království stalo skutečností, ale už v roce 1920 začala tvrdá hádka mezi Chorvaty a Srby. Tento spor se protáhl až do začátku druhé světové války, kdy jej ukončilo jen brozné násilí, které nacisti páchali na obou národech.

I když je současný srbsko - chorvatský spor vlastně jen pokračováním dřívějších střetnutí, mnoho lidí překvapí zjištěním, že obě bojující strany pocházejí ze stejného slovanského kmene, který se usadil po zhroutilí Římské říše na západě v římských provinciích Panonia a Iliricum. Tito Slované byli střídavě ovládáni Avary, Maďary, Bulhary a Byzantskou říší. Severní část se dostala pod vliv katolické církve a jižní části byly ovlivněny byzantskou orthodoxní církví. Tady se tedy vytvořil rozdíl mezi katolicky orientovanými republikami Chorvatska a Slovénie a východně orientovaným Srbskem.

Chorvati dnes obviňují Srby, že chtějí vytvořit velké Srbsko na jejich úkor. Podle mého názoru, se srbský nacionalismus opírá o vzpomínky na Srbskou říši, která dosáhla vrcholu pod vedením Štefana Dušana v letech 1331 -

1355. Tato Srbská říše se snažila nahradit rozpadávající se Říši byzantskou, ale nakonec selhala. V době svého největšího rozkvětu sahala Srbská říše přes hlavní srbské území až do Albánie, severního Řecka a k Jadranskému pobřeží. Její moc se dá dnes posoudit velikostí Smerederevovi pevnosti, nedaleko Bělehradu, která je ovlivněna byzancií. Tato pevnost dokonce jednou sloužila jako hlavní město Srbska. Ačkoliv je to nyní opuštěná zřícenina, její dekorativní čtyřhranné věže a velká délka obranných hradeb dokazují, že byla schopna chránit obrovské množství lidí. Tuto pevnost můžeme srovnat s podobnými pevnostmi v západní Evropě z téhož období.

Srbská říše se rozpadla po bitvě u Kosova v roce 1389, kdy srbská šlechta byla téměř úplně zničena Turky. Turecká armáda nakonec ovládla celé území dnešní Jugoslávie a až do sedmnáctého století vlastně kontrolovala všechny země sahající k branám Vídne.

Zdá se, že srbská kultura zůstala v "časové osnově" z tehdejší doby. Je pochopitelné, že v době, kdy Slovinci a

Chorvatí protestují proti jugoslávské federaci se ve fantazii srbských vůdců znovu probudily vzpomínky a sny o minulé slávě. Dalším motivem pro Srby je vědomí, že dojde-li k rozpadu federace, Srbsko se stane dalším balkánským státem bez přístupu k moři. Zdá se, že současný boj kolem Dubrovníku je zoufalým pokusem Srbů udržet si přístup k Jadranskému moři a tím i k hospodářskému zisku, který přináší.

Po druhé světové válce, kdy se dostali k moci Tito a komunisté byla zlikvidována opozice a vznikl policejní stát. Byla to absolutistická Titova vláda, která držela pohromadě tento mnohonárodnostní stát, skládající se ze šesti republik a dvou samosprávních krajů.

Smrt Tita v roce 1980 znamenala nevyhnutelný začátek konce Jugoslávské federace. Tito, který sám byl Chorvat se snažil zmenšit důležitost národnosti v různých republikách. Bylo však nepravděpodobné, že jeho následovníci v presidentském úřadu by byli schopni bojovat proti nacionalismu, který po dlouhé době mnoho lidí pocítilo. Jen Titova vláda byla schopná, podobně jako Rakousko-Uhersko, udržet v jedné federaci různé etnické skupiny a národy. Snad je to trochu nespravedlivé srovnání, protože vláda Habsburků byla jen "otcovskou autoritou" v porovnání s totalitní vládou komunistů, kterou vedl Tito.

Rakousko - Uhersko se rozpadlo na konci první světové války po vyhnání císaře Karla. Jugoslávská federace se sice po smrti Tita nezhroutil okamžitě, ale žila pak už jenom na "vypůjčený" čas.

Hlavou proti zdi, aneb Všeobecné spiknutí

Nemám zde na mysli slavné romány Vladimíra Drnáka, nebo Egona Hostovského, ale knihu "Polojasno" od Václava Baruška.

Autor je 23letý student žurnalistické fakulty University Karlovy, který byl brzy po událostech 17.11.89 jmenován do koordinačního výboru čs. studentů a potom jako jeho delegát do nově vytvořené parlamentární komise vyšetřující příčiny a pozadí tragedie studentů na Národní třídě. Komise se skládala ze 16 členů různého postavení a politické příslušnosti.

9 členů včetně autora byli nestraníci. Každý z nich byl vybaven pověřovací listinou vystavenou oběma parlamenty, která nositeli umožňovala přístup do všech ministerstev, institucí a zároveň umožňovala přístup k tajným spisům. Podle libosti mohli hovořit se členy komunistického vedení, ministerstva vnitra a generální prokuratury. Autorovi byla dokonce na jeho žádost umožněna cesta do Moskvy za účelem rozhovoru s generálporučíkem Genadijem Petrovičem Telenským z ministerstva vnitra SSSR, který byl kritického dne v Praze a pozoroval události na Národní třídě na speciálním monitoru. S postupem času byla autorovi nabídnuta funkce poslance, kterou odmítl, ale až po delším "pokoušení", jak upřímně přiznal.

Knih je psána deníkovou formou od 28.11.89 až do 9.5.99, kdy práce komise skončila. Po ní byla ustanovena nová komise, která se stejně jako předchozí nedopracovala žádných výsledků.

Autor sám byl mezi napadenými studenty a prožil všechny fáze toho večera, kdy "v sobě našel panický strach a smrtelnou nenávist", jak se sám přiznává. Lidé posedlí smrtelnou nenávistí nejsou ovšem příliš vhodní, aby objektivně vyšetřovali zločiny, ale Václav Bartušek našel v sobě dosti rovnováhy a sebekontroly, která jeho nenávist změnila spíše v opovržení a pak i v úžas, jak rychle byla v odpovědných ministerstvech, zejména na ministerstvu vnitra, vystavěna pevná zeď konspirace,

byrokracie a soudružské "loyality", rychlým zmizením důležitých dokumentů. Jména obou výše jmenovaných románů by tedy byla dobrým podtitulem pro celou knihu.

Pohled do rybných očí ospalých byrokratů je strašnou zkušeností, která dokáže zvednout adrenalin. Čtenáři se někdy zdá, že s autorem zabloudil v jakési velkolóži lajtnantů Dubů, těchto notorických ochránců integrity každé struktury. (Bylo jich a je dosti i mezi námi v exilu), mnozí z nich byli ošňerováni lampasami a generálskými epoletami, ale jinak stále s mozkiem a charakterem pokřivenějším více než paragrafy, kterými se začali tak vehementně bránit. Zákon, zákon...

Vždyť všechno se přece událo zákonně! Studenti na Národní třídě byli vmáčknuti mezi dvě mlýnská kola, která je začala rozemílat podle příslušného zákona, - ovšem někdy trochu tvrdě, dodávali někteří cyničtí farizeové se špatně utajovaným sadistickým úsměvem, ale stále naprosto zákonně. Stále jejich zákon...

Ale ovšem! Podle zákonů začaly léhat kdysi třísky, podle zákona byla souzena i Milada Horáková. Naprosté nepochopení, jak může někdo vinit zákon a poslušné byrokraty, konající jejich povinnost... A nyní do eldoráda lajtnantů Dubů se vetře jakýsi různolící příslušník "nové struktury", vybavený všemocnou bumázkou a začne je vyslýchat. Soudruzi, kteří by ho nejráději poslali k čertu, nyní neradí, ale nuceně vypovídají. Přicházejí neznámá slova, jakoby spadlá ze čtvrté dimenze: humanita, cit, velkorysost, ohled.. To přece nikdy nebylo v paragrafech. Abych parafrázoval slavný citát z pomníku thermopylských hrdinů: "Ach, poutniče, my zde ležíme, spíce, jak zákony kázaly nám!"

Knih rozhodně nebyla napsaná pro senzaci. To už předem vylučovala autorova poctivost, ale řízením osudu se doma stala senzací a prý nejvíce diskutovanou knihou roku. Nabita fakty, ale také psána vynikajícím stylem, pro který si každý čtenář přijde na své. První přitažlivostí je spisovná čeština, s vyloučením žargonu, banalit a vulgárností, které mnohým rádo by autorům sloužily občas jako pomůcka k "naturalismu". Duchaplné šlehy a pohotovité poznámky,

které jsou u mladého autora skutečně překvapující, dodávají jeho dílu punc mistrovství. Téměř z každé stánky je cítit, že do české literatury přichází autor mimořádného talentu, o kterém - doufejme- brzy uslyšíme. Některé z jeho bizardních poznámek opravdu stojí za to, aby zde byly citovány. Dnes mne moje sherlockovské úvahy připadají k smích. Bylo to něco tak naivního, jako bych se pokoušel vyčist příčinu potopení Titaniku z jídelního lístku." Jinde popisuje, jak si někteří příslušníci SNB přišli stěžovat, že se jim nelíbí "neobjektivnost a zaujatost, se kterou komise vystupuje", autor dodává: "To je věci vkusu, mě se zase nelíbilo jejich vystoupení na Národní třídě".

Činnost komise byla shrnuta do hlášení, které bylo 9. 4. 90 přečteno v parlamentu. "Vyslechli je (poslanci) s naprostou lhostejností!" Autor svou vlastní práci shrnul do výroku: "Pět měsíců jsem se přehraboval ve vnitřnostech starého režimu, tak dlouho, až mi došlo, že fasády se mění, ale vnitřnosti zůstávají". Bohužel povolená mikrodimensie exilového časopisu mi nedovoluje další citáty. Kniha se prostě musí číst a to několikrát po sobě.

Václav Baruška přijede začátkem prosince na několik týdnů do Sydney a tak bude jistě zajímavé tohoto mladého, zdravě "rozhněvaného" muže poznat osobně.

Karel Šindelář

AUSTRALSKÉ LISTY

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník
Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.

Vydává: Haber-Pilot Production
Suite 11/83 George Street
PARRAMATTA, NSW, 2150
tel: 891 6808 fax: 891 5416

Vedoucí redaktorka: Jana Haberová

Redakční spolupracovníci: Karel Wendt
Marcela Čechová
Jaroslav Kovaříček
Aleš Nebeský
Miloš Ondrášek
Bořek Šindler
Jan Plavec
Karel Šindelář

Výtvarná spolupráce: Česta Borkert

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

UBYTOVÁNÍ
ve středu Prahy pro 2-5 osob.,
35 DM za osobu,
(při delším pobytu sleva)
nabízi:
Marta Charousová
Zlatnická 10-Praha 1
pražský telefon: 231 4954

**BOHEMIA
TRAVEL**
1st Floor, Commercial Road
Prahran 3181

přeje všem našim krajanům
hodně štěstí, zdraví a
pohody
a především

ŠTASTNOU CESTU
v
Novém roce 1992

Department of School
Education
Dulwich Hill Centre
Seaview St.
DULWICH HILL

upozorňuje rodiče, kteří si
přejí, aby jejich děti studova-
ly češtinu, že jsou otevřeny
třídy pro žáky 8. až 12.
ročníků a studenti po
absolvování mohou z češtiny,
jako ze druhého jazyka, také
maturovat.

Učební hodiny 1992
začínají
1. února pro 11. ročník
8. února pro další ročníky
Podrobné informace:
604 8966 - během dne
344 9664 - večer
(Rita Keller)

AVRO film video

ZAJISTÍ :

Video záznamy všeho druhu.,
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
systém (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video

12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel.: (02) 621 7586

DYNA ELECTRICS

JERRY TOMICHEK

vyučený elektrikář
(Contr. reg. No. 34751)
nabízi :

všechny elektrikářské služby,
jak pro domácnost, tak pro průmysl.

Instalace všech druhů zařízení,
včetně stabilního zdroje pro počítače

Tel: (02) 631 4786

Knihy všeho druhu.

vydané v ČSFR, starší i novější,
podle přání nebo podle zaslaných
seznamů obstarám, zašlu, i další,
požadované věci.

Jako právník vyřídím vaše
případné záležitosti v ČSFR či
podám potřebné informace.

Adresa:

dr. Rudolf Dočekal
Fřičova 8,
120 00 Praha 2 - ČSFR
tel: 691 1321

DIVER'S MECCA

Všechno pro potápěče
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na HERVEY BAY.

Ideální podmínky: - teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833
472 ESPLANADE,
HERVEY BAY - QLD, 4655

L. & G. PERGL

Česká Optická Firma

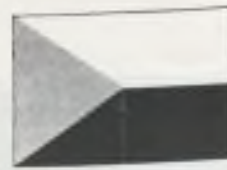
57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
tel: (03) 663 6242

Chcete si oživit vzpomínky na starý
domov, chcete vidět svůj rodný dům
a příbuzné? Podle vašich instrukcí
vám zhotovíme VIDEO či FOTO ,

zašleme na vaši adresu.

Požadavky zasílejte:

Miloslava Zemanová
Umělecké Videozáznamy
Úprkova 13 BRNO 621 00
CZECHOSLOVAKIA

BRATISLAVA

AUSTRALSKÉ LISTY

PRAHA

AUSTRALIAN FINANCIAL SERVICES

Suite 2c, 71 Longueville Rd
Lane Cove, NSW 2066
Tel (02) 418 8300
Fax (02) 418 8309

BOHEMIA TRAVEL

1st Fl, 188 Commercial Rd
Prahran, VIC 3181
Tel (03) 510 2474
A.H. (03) 878 8984
Fax (03) 510 2482

CUISINE ART CATERING

2 Kumulla Rd, Miranda, NSW
Tel (02) 525 3971

BONDI REMOVALS

Furniture Removals & storage
Local & Interstate
Tel (02) 365 0993
Fax (02) 550 2614

LEO COMPUTERS

Unit 3, 5-9 Hunter St,
Parramatta, NSW 2150
Tel (02) 891 3599
Fax (02) 891 5416

LISACEK & CO

Baristers & Solicitors
1f, 69a Grote St, Adelaide, SA
Tel (08) 231 5909

AVRO FILM & VIDEO

12 Harrod St, Prospect, NSW
Tel (02) 621 7586

WEISS & CO

Solicitors
56 Yutong St, East Sydney NSW
Tel (02) 332 2255

ROK

1992

YEAR

	Pondělí MONDAY	Úterý TUESDAY	Středa WEDNESDAY	Čtvrtek THURSDAY	Pátek FRIDAY	Sobota SATURDAY	Neděle SUNDAY
	30	31	1	2	3	4	5
LEDEN JAN	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30	31		
ÚNOR FEB	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	1
BŘEZEN MAR	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29
DUBEN APR	30	31	1	2	3	4	5
	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
KVĚTEN MAY	27	28	29	30	1	2	
	3	4	5	6	7	8	9
	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23
ČERVEN JUN	24	25	26	27	28	29	30
	31						
	1	2	3	4	5		
	6	7	8	9	10	11	12
ČERVENEC JUL	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30	31	1	2
	3	4	5	6	7	8	9
SRPEN AUG	10	11	12	13	14	15	16
	17	18	19	20	21	22	23
	24	25	26	27	28	29	30
	31	1	2	3	4	5	6
ZÁŘÍ SEP	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	1	2	3	4
ŘÍJEN OCT	5	6	7	8	9	10	11
	12	13	14	15	16	17	18
	19	20	21	22	23	24	25
	26	27	28	29	30	31	1
LISTOPAD NOV	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15
	16	17	18	19	20	21	22
	23	24	25	26	27	28	29
PROSINEC DEC	30	1	2	3	4	5	6
	7	8	9	10	11	12	13
	14	15	16	17	18	19	20
	21	22	23	24	25	26	27
	28	29	30	31	1	2	3

CONTACT PRINTING

Unit 4, 175 Gibbes St
Chatswood, NSW 2067
Tel (02) 417 8555
Fax (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Suite 11, 83 George St
Parramatta, NSW 2150
Tel (02) 891 3533
Fax (02) 891 5416

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Twr
George St, Sydney, NSW
Tel 247 6196

DIVERS MECCA

472 Esplanade, Hervey Bay, QLD
Tel (071) 25 1626
Fax (071) 25 1833

BRNO

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES

102 Percival Rd, Stanmore NSW
Tel (02) 569 3691
or (02) 214 7402

AUSTRONICS -video, audio

P.O.BOX 863 Kogarah, NSW
Tel (02) 580 5605
Mobile (018) 276 185

L. & G. PERGL

Optik
57 Pelham St, Carlton, VIC
Tel (03) 663 6242

DYNA ELECTRICS

Elektroinstalace všeho druhu
Tel (02) 631 4786

Překlady a tlumočení

z češtiny a slovenštiny do angličtiny a naopak
Akreditovaný soudní překladatel a tlumočník

S.J.Janda

Tel: (02) 792 3039

Fax: (02) 319 6433

CUISINE ART CATERING

Pty Ltd

dobrá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené mýsy a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

AUSTRATRONICS

nabízí rychlou a spolehlivou instalaci

AUDIO, VIDEO a

FIRE ALARM SYSTEMS

P. O. BOX 863

KOGARAH NSW 2217

Telefon:(02) 580 5605 Mobile phone: 018 276 185

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street
ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINES

Prodej a opravy nových i starších psacích
strojů. Pro krajaný levněji.

Dílna a obchod- 102 Percival Road
STANMORE, NSW 2148

Tel 5693691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

Veškeré advokátní služby a rady nabízí

WEISS & Co., SOLICITORS

56 Yutong Street, East Sydney, NSW 2010
Telefon: (02) 332 22 55

L. J. HÁJEK

Registered Public Accountant & Tax Agent

poradí a pomůže se starostmi kolem TAX.

Česky a slovensky. Volejte:(02) 546 6629

88 Park Road, KOGARAH BAY, NSW 2217

L E O COMPUTERS

Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"

Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602

včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 5-9 Hunter Street

PARRAMATTA, NSW 2150

Tel 891 3599

Fax 891 2058

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Pty Limited

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasy, SMARTCAM

Suite 11 / 83 George Street

PARRAMATTA, NSW 2150

Tel: (02) 891 3533

Fax: (02) 891 5416

BONDI REMOVALS

FURNITURE REMOVALS

& STORAGE

no job too small - no removal too large

LOCAL - COUNTRY

INTERSTATE - OVERSEAS

PHONE: 365 0993 FAX: 550 26 14

Hovoříme česky a slovensky.

Z tajů krás české řeči (pokračování)

Krutý boj o přežití jakoby se řídil, během neuvěřitelně rychlého vývoje jazyka, Darwinovými zákony selekce. Na pohřebišti odmrštěných výrazů je živo kostrami. Některé již obrostly břečtanem, z jiných teprve vyhazují hlinu.

Výrazy "kráž", "snědek" a "zblo" jsou dnes jednou nohou v márnici a známe už je jenom z rčení "křížem krážem", "k snědku" a "ani zbla". Ve "zblu" těžko rozeznáme "stěblo" a jeho předka "stblo" či "zblo". Rýmuje se s moderním sklem i s jeho pradědem "steklo", materie stečená, stekla.

Na náhrobcích staročeských slov nacházíme zajímavosti:

"poslada" - polichocení, "kokrodyl" - krokodýlův předchůdce, "spadlo" - lůžko, "těkačka" - poslíček, od tēkati (běhat, rozbíhat se, tēkat), a také "tēkač" či "tēkař" - posel velmi rychlý, "krokot" - zralost, dospělost, vrchol. Ve slově "knidr" bychom nehledali závistníka, ale nebylo konečně nelogické nazývat kojnou slovem "krmlicé". "Strdoplovúci" a "pokotiti se" nám však nenapoví, že se jednalo o "strdim oplývající" a "skutálení se".

Byly i hrůzotvary jako "krvoliz" pro toho, kdo liže krev, a když někdo cos "osmrkal", ohledal to, nedopustiv se společenské nepřístojnosti.

Sociologicky pozoruhodný je dnes již mrtvý výraz "pokolebnie" - poplatek, jimž se kněz-otec mohl vykoupit ze zplodění potomka. Na kolik takové pokolebání přišlo známo není.

Spí-li dnes to či ono staročeské slovo spánkem věčným, byly asi důvody. Přesto na vrakovišti klobouk dolů a do ruky, ne každý jazyk, živý jazyk, se může pochlubit tolika nebožtíky jako čeština. Má jich hodně přes dvacet tisíc.

B.Š.

JIRÍ IGNÁC LINEK

21. 1. 1725 - 30. 12. 1791

Za necelé čtyři týdny po smrti W. A. Mozarta zemřel ve svém rodišti, v Bakově nad Jizerou zapomínaný český skladatel Jiří Ignác Linka. Vzpomínka na jeho smrt těsně po skončení vánočního veselí přináší sebou nostalgickou atmosféru, protože to byl právě bakovský kantor, který přispěl svým hudebním dílem k udržení a šíření kouzla českých vánočních.

Linka studoval spolu s později slavným Jiřím Bendou filosofii a hudbu v Kosmonosích a pak v Praze. Už jako dvacetiletý nastoupil na místo učitele a regenschoriho v rodném Bakově nad Jizerou. Jeho hudební tvorba se s výjimkou několika sekulárních skladeb zabývá liturgií, mešními kompozicemi. Ale jeho nejnámějším a nejslavnějším oborem byla tvorba Vánočních pastorell. Tento hudební útvar se prosadil v českých zemích začátkem 18. století, vrcholu dosáhl v době romantismu a v polovině 19. století tento žánr opět zanikl. Byl to právě Jiří Linek spolu s Tomášem Koutníkem, Danielem Milčinským, Františkem X. Brixim, Janem V. Kopřivou a Jakobem Janem Rybou, kteří byli nejnámějším představiteli tohoto skladatelského směru. Motívem těchto rustikálních skladeb bylo andělské zvěstování z Evangélie sv. Lukáše o narození Božího syna a pak vzrušený dialog jednotlivých pastýřů, jak a s čím nastoupit cestu do Betléma, aby viděli a uctili narozeného Mesiáše.

Dnes je zaznamenáno a uschováno asi 30 Linkových skladeb tohoto druhu. Poslední dobou se množí zájem muzikologů i výkonných hudebníků znovu provozovat barokní hudbu a Pastorelly se staly předmětem vážného studia. Příčiněním prof. Josefa Veselky, dr. Jiřího Berkovce a citolibského rodáka Zdeňka Šestáka byla před nedávnem vydána německá deska s výběrem barokní hudby z Čech. (Schwann, Klangarchiv der Kirchenmusik, AMS 847) Mezi jinými je tam i roztomilá Linkova skladba pro dětský sbor, mužské hlasy a menší orchestr "Narodil se Kristus Pán", s adaptací této koledy.

Pro své rustikální Pastorelly si Linek psal vlastní texty, často humorné s lidovým dialektem, přístupným jak dětem, tak i lidovému pochopení. Jedna z jeho pastorell zde stojí za uvedení, protože je v celé české literatuře opravdu ojedinelá svým jánošíkovským motivem. Pastýři se v ní navzájem domlouvají, jak si opatřit dary na cestu do Betléma: "Musíme si vyhlídnout, kde maj tučný skopci, já bratře tu radu dám, bysme vyšli v noci, nedaleko je dědina, je tam hospodář ovčína, ten má ovce, berany, jak náleží jadrný! - Dobrá, bratře rada tvá, dnes v noci tam půjdem, když bude hospodář spát, do ovčína vejdem, já vezmu skopce tučného, ty berana jadrného, odejeme s nimi pryč.....!"

Bakovskému regenschorimu bylo před soudnou stolicí jeho Pána jistě prominuto, když tak kumštýřským způsobem sponzoroval přestupek proti jednomu z Božích přikázání, - vždyť zde velmi dobrý účel posvědčoval i nezvyklé prostředky....

Karel Šindelář

OZNÁMENÍ

Díky laskavé ochotě Otce Emila Černaje S.V.D se bude i letos konat 24. 12. půlnoční Mše sv. a to v Santa Sabina College, 90 The Boulevard, Strathfield.

Začátek ve 24, 00 a koledy se začnou zpívat již v 23.45.

Dále bychom rádi poděkovali dvěma obětavým kněžím, kteří nám pomohli udržovat kontinuitu našeho náboženského života. A to Otci Kováčovi S.V.D. za jehož laskavým úsměvem se skrývá hluboká láska k lidem, a Otci Černajevovi, který v nás dokázal udržet viru ve smysl duchovního života a v lepší budoucnost.

Přejeme jim oběma do Nového roku 1992 mnoho Božího požehnání.

Nad dopisy čtenářů

Dostala jsme do redakce dlouhý dopis, který mne velmi zaujal a donutil k přemýšlení. Proto ho i vám předkládám k zamyšlení.

Vážená paní redaktorko,

Přiletěla jsem z Československa a dneska jsem držela v ruce první české noviny, vaše Australské listy, číslo 2, půjčené ještě od dalších lidí. Vpisovala jsem odvolání (ad 1, 2.) u článku pani Čechové, red. E.B. a doc. Ulče a pak zvlášt na papír psala své námítky a poznámky.

Víte, milá paní redaktorko, to "rytí" do našeho Havla a Klause mi připadá jako buď naivní rytí vzniklé z naprosté neznalosti principů demokracie, kterou chceme v ČSR jít, nebo akce fyzlů. Chci se osobně zeptat ministra Klause na věty, které jsou citovány v A.L.č.2. Žila jsem v dotyku s udergroundem 11 let do 17. listopadu 89 a do odletu bedlivě sledovala celé dění a jedno cítím jednoznačně - buď nám pomůžete důvěrou, to je první předpoklad a naprosto informovaným výkladem lidem tady - (u článku p. Ulče měla být poznámka, že Slovenská vláda prosadila jazykový zákon podle mezinárodního práva,) nebo necháte lidi psát všeodsuzující články o těch, kterým my věříme.

Země je hluboce morálně zdevastovaná, nikdo z nás nechtěl "všeni na sloupech", musí se vyměnit mnoho soudců, musí se rozbit fizlovská akce připravená již dva roky před 17. listopadem a teď žijeme myšlenky, že se musí rozbit monopoly, MUSÍ začít velká privatizace ! Ty zemědělské giganty také ovlivňují celý venkov.

Celá země ví, že máme "vlastní" dluh 2 biliony! Jsme na dně, lidé mají pochopitelně strach z budoucnosti. My doma víme, že prezident má velmi málo pravomoci ! Federální parlament po volbách začal dobře, tak se "musel" najít

způsob, jak otřást důvěrou k něm.

Jako první republika, i ta naše teď by mohla být příkladem, ale potřebujeme opravdu dobré rady, ne po několika ve vedení házet jen špinu. Ani Masaryk by nebyl tím Masarykem!

Moc vás prosím, pošlete mi AL č.2, napiši vám z domova až doletím.

Předem díky
D.M.

(jméno a adresa)

Vážení přátelé - čtenáři,

Jménem celé redakce bych vám ráda popřála příjemné prožití Vánočních svátků, hodně všeho dobrého v Novém roce, především hodně klidu, pokoje a radosti. Zároveň bych vám chtěla poděkovat za spoustu hezkých dopisů, zajímavých námětů i článků.

Jsem ráda, že si začínáte na Australské listy zvykat a že je začínáte brát za své. Máte-li pocit, že vám naše noviny mohou pomoci vyřešit nějaký problém či, že vám mohou v něčem poradit, s důvěrou se obraťte.

Věřím, že jsme všichni tady proto abychom si pomáhali a že slova o nesvornosti Čechů a Slováků, o hašteřivosti našich národů nebudou v budoucnu platit o krajanech v Austrálii.

"Mír a pokoj lidem dobré vůle."

Jana Haberova

Vážení přátelé,

Odjíždím na trvalo do Československa a proto chci touto cestou naposledy popřát všem známým po celé Austrálii příjemné prožití Vánočních svátků, zdraví a úspěch v Novém roce.

Pepík Matys
9 Hanson St.
NIDDRIE 3042

SOKOL SYDNEY

vás srdečně zve

do Sokolského domu
16 Grattan Cres. Frenchs Forest
na :

Mikulášskou nadílku pro děti,

v neděli 15.12.1991 od 2 hod.
Mikuláš i čert jsou zajištěni,
rodiče přihlašte své děti na č. 99-2260

Silvestrovský večer
s večerí a tancem,

v úterý 31.12.1991 od 8 hod. večer,
večeře se podává od 6 hodin

Místa si můžete zamluvit na číslech:
529 8457 nebo 99 2260

IN MEMORIAM

LEKAŘKA VELVYSLANKYNI

Tragický skon Roberta Maxwella

V listopadu tragicky zahynul jeden z nejzámožnějších Evropanů, novinový magnát Robert Maxwell, náš rodák. Okolnosti jeho náhlého úmrtí zatím zůstávají obestřeny dohady. Zmizel ze své soukromé jachty a jeho mrtvola byla nalezena v moři poblíž Kanárských ostrovů.

Robert Maxwell - boháč, válečný hrdina, dobrodruh a jeden z nejmočnějších a nejvlivnějších mužů v Británii - se narodil v roce 1923 jako Ludvík Hoch ve východní oblasti předválečného Československa poblíž rumunských hranic. Byl synem nemajetné židovské rodiny v obci Solotvino. Osvětimu unikl útekem do ciziny - přes Budapešť a Sýrii do Francie, kde za války nejdříve bojoval s Cizineckou legií proti Němcům kolem Orleánu a po francouzské kapitulaci v britské armádě. Po válce sloužil v okupační armádě v Berlíně. Byl několikrát vyznamenán za chrabrost a po válce v Británii založil Pergamon Press. Později se stal majitelem nesčetných tiskových koncernů a nakonec bilionářem. Přesto však byl po několik let poslancem britské Labour Party v britském parlamentě a rád se hlásil ke svému chudému původu.

Kromě rodiny, byla jeho velikou láskou a nakonec možná i osudem Izrael. Vřelé styky s mnoha představiteli této země, včetně ministerského předsedy Šamira mu ovšem postavily do cesty i četné nepřátele. Po listopadovém osvobození Robert Maxwell navštívil i Prahu a rodné Československo. Jeho tiskovému koncernu s pobočkami po celém světě, včetně Maďarska, se však nepodařilo se zachytit v Austrálii, ač se o to několikrát snažil.

Ostatky tohoto velkého a statečného muže nakonec spočinuly v zemi, za jejíž existenci a budoucnost téměř celý život bojoval - v prsti Jeruzaléma.

V krátkém časovém úseku tak odešli dva slavní "Východniari", Andy Warkel z Medzilaborců Roberta Maxwella přešel sotva o dvě léta.

B.Š.

Jak jistě víte v Austrálii je nyní nová československá velvyslankyně. Doufám, že se nám podaří v příštím čísle přinést rozhovor s ní. Pro tuto chvíli tedy jen základní informace:

Pani velvyslankyně dr. Jaroslava Davidová-Moserová se narodila 17. ledna 1930 v Praze. Po získání stipendia maturovala v roce 1947 na High School ve Warren Wilson v Americe, poté získala roční stipendium na umělecké škole v New Yorku. Po návratu do Československa absolvovala lékařskou universitu, obor plastická chirurgie, která ji vzhledem k uměleckým sklonům nejvíce vyhovovala. V roce 1960 začala pracovat na oddělení popálenin ve III. fakultní nemocnici na Vinohradech. Její práce v tomto oboru je ve světě uznávána a publikována.

Doktorka Moserová je rovněž činná jako překladatelka některých autorů (Dick Francis, John Mortimer a pod.). V listopadu 1989 se aktivně účastnila sametové revoluce. Na jaře loňského roku byla navržena kooptací do České národní rady, kde byla též den zvolena místopředsedkyní ČNR. Na této půdě pracovala dále jako členka předsednictva, předsedkyně stálé komise pro ochranu práv občanů a předsedkyně výboru pro vědu, vzdělání a kulturu.

Po příchodu do České národní rady se musela vzdát své vědecké práce. Nabídka funkce velvyslankyně jí v první chvíli zaskočila, ale ví že je žádoucí, aby Československo reprezentovali v zahraničí lidé, kteří nejsou politicky zatíženi minulostí.

Australané se jí jeví jako lidé milí, mírumilovní a neformální a to je to, co paní velvyslankyni vyhovuje. Na dotaz, s jakým předsevzetím do Austrálie přijela, odpovíděla:

"Budu se snažit přesvědčit Australany, že naše země má obrovský lidský potenciál, přes opakované emigrační vlny, a že se jim vyplatí po všech stránkách u nás investovat. Chci se soustředit na oblast ekonomiky, navazování kontaktů. Z domova budu potřebovat konkrétní spojení, kam jednotlivé zájemce směřovat, aby výsledky byly co nejdříve viditelné.

Věra Chytilová v Sydney

V listopadu přiletěla do Sydney na krátkou návštěvu ve Wollogongu usazeného bratra vynikající česká režisérka Věra Chytilová. Nebyla to její první návštěva tady a proslýchá se, že ani ne poslední a že australsko-česka filmová spolupráce by na sebe nemusela dávat dlouho čekat.

Dotazy o současné situaci v Československu zodpovídala režisérka "Sváru o jablko" a celé řady dalších "neposlušných" filmů kypících vtípem a jemnou ironií, opatrně a diplomaticky. Jako všichni umělci i ona ovšem víta presidentování Václava Havla a vcelku i dnešní vývoj v Československu, přes všechny zjevné nejistoty. Její film o prezidentu Masarykovi, který dokončila v minulém roce by si snad brzy měl najít cestu k nám do Austrálie.

ZÁPORNÉ KALORIE
aneb
povídání
o bezbolestné dietě a správném
stravování vůbec

(pokračování)

Podívejme se, jak by měla vypadat denní zátěž průměrného člověka středního věku, aby se udržel ve slušné kondici:

8 hodin spánku,

2 a půl hodiny strávíme při jídle,

8 - 10 hodin práce,

1 hodina by měla být věnována chůzi, (kondičnímu běhu, procházkám a pod.)

2 hodiny zábavy a odpočinku, (čtení, povídání s přáteli, sledování televize)

1 hodinu obvykle strávíme v autě,

Nesmíme zapomenat, že i silné emoce pomáhají spalovat kalorie, ať už je to velká radost, či strach, rozčilení, nebo smích. Když tohle všechno sečteme, tak zjistíme, že naše tělo přirozenou cestou spálí veliké množství kalorií. Přesto však zůstává ještě dost těch, které si začne ukládat do zásoby. Proto je dobré vědět, který druh jídla nám může pomoci spalovat tyto nechtěné zásoby a nebo která potrava nutí náš trávicí systém pracovat lépe a rychleji.

Zkusme vybrat tato jídla a přidat je do našeho jídelníčku. Budeme hovořit především o nápojích, ovoci, zelenině, koření.

Začneme s nápoji. Není dobré pít hodně během jídla, tekutiny ředí žaludeční šťávy a tím snižují jejich trávicí účinek. Stačí jedna sklenka dobrého vína, vody či ovocné šťávy během celého jídla. Nápoje by měly mít pokojovou teplotu, protože ledové nápoje, či jídla zastavují tvorbu žaludečních kyselin na tu dobu, než si žaludek potravu ohřeje. Proto je lepší pít sklenici bylinkového čaje půlhodinky před jídlem, jednu sklenku při jídle a šálek teplého nápoje po jídle. Později 3-4 hodiny po jídle opět sklenici vody, nebo čaje. Pro dobrou funkci celého těla bychom měli vypít alespoň 1 - 2 litry tekutin denně.

Doporučujeme tedy:

vodu, (vhodná i pro zdravou pleť)

kvalitní víno,

bylinkové čaje ochucené anýzem.

Občas pro změnu si můžeme dát dobrý

aperitiv a při zvláštní příležitosti trochu sektu.

A nyní se dostává ke slovu ovoce. Ovoce, stejně jako zelenina obsahuje lehce stravitelné cukry. Měli bychom je tedy jíst nejméně jednou denně. Doporučujeme mezi jídlem, protože ovoce je tráveno trochu jiným způsobem, než jiné potraviny. Také se nemají míchat různé druhy dohromady. To znamená, že můžeme společně jíst pomeranče, mandarinky, grepfruity a citrony a nebo jablka a hrušky, či meruňky a broskve. Některé druhy však můžeme míchat a proto je přidáváme do ovocných salátů, protože pomáhají při trávení proteinů. Jsou to: ananas, jahody, mandarinky, papay a podobně.

Jak už jsme uvedli, zelenina je další důležitou částí našeho jídelníčku. Každý den bychom měli zařadit do našeho menu alespoň jeden z níže uvedených druhů:

Červené nebo bílé zelí, celer, cibule, chřest, pumpkin, špenát, zelený salát, mrkev, fazolové výhonky, celery.

Není však dobré jíst veliké množství zeleniny, protože zvyšuje činnost střev, miska čerstvého salátu či míchané zeleniny je tak správná míra. Zeleninu je lépe konzumovat v syrovém stavu. Pokud ji však nemáte právě po ruce, použijte mraženou a nebo jen špetku sojové, nebo kukuřičné mouky, či trochu mrkového oleje. Neměli bychom však nahrazovat zeleninu těmito ingrediencemi stabilně, protože neobsahují celulozu, která je pro střeva absolutně nepostradatelná.

Soukromé povídání
pro ženy

Tentokrát nebudeme vařit, ani hovořit o vaření, ale obrátíme pozornost k věcem závažnějším. Všechny víme, že zde lékaři doporučují každé ženě "pap smear", tedy děložní výtěr, který může objevit rakovinu ženských orgánů ve velice ranném stádiu.

Doktorka Marta Němcová nám k tomu napsala:

"Velmi často sa ma pacientky pýtajú na "Pap smear" a tak som sa rozhodla zhrnúť najdôležitejšie informácie.

"Pap smear" je výtěr z krčku maternice (dělohy), ktorým sa získavajú bunky z povrchovej sliznice. Tieto vzorky buniek sa nanesu na skličko a pošlú do laboratória, kde histopatológ hľadá známky bunecných zmien, ktoré predchádzajú rakovine.

Každá sexuálne aktívna žena by mala mať výtěr alespoň raz za dva roky a to pod podmienkou, že predchádzajúce výtery boli normálne.

S výtěrom sa ma začať po začiatku sexualnej aktivity a môže sa prestať keď žena dosiahne 70 rokov a za posledných 5 rokov mala dva výtery normálne.

V prípade, že výtěr nie normálny Pap smear sa ma zopakovať podľa rady lekára.

Ženy, ktoré nikdy nemali výtěr, by ho mali mať aj keď sú staršie ako 70 rokov. No a čo je najdôležitejšie - liečba predrakovinových zmien je jednoduchá a 100 % účinná.

Tolik slova lekářky, více není třeba dodávat. Máte-li však nějaké jiné otázky týkající se medicíny a zdraví vůbec, ptejte se a my se bude snažit najít odpověď.

Co nám nabídla televizní obrazovka ?

Kunderův "Žert" na SBS

Filmový kritik David Stratton uvedl na SBS film "Žert" režiséra Jaromíra Jireše jako černou komedii natočenou po srpnové okupaci, okamžitě po uvedení zakázanou, kterou on měl možnost v soukromé promítání shlédnout v srpnu šedesát devět. Napiši-li, že Jireš roztočený Žert po srpnu rychle dokončoval, aby film mohl být uveden ještě před koncem roku, a byl dočasně kupodivu dobře (!) uvítán ideologicky nepochybně čistým kritikem Janem Klimentem, byl pak promítán téměř celý šedesátý devátý rok a že označit film ze černou komedii se dá jen při jeho absolutním nepochopení, pak to není ze závisti nad tím, že na rozdíl od něj jsem viděl film poprvé až při této příležitosti. Je to jen proto, protože někdy mě nepřesnosti odborníků poněkud popudí. Za uvedení filmu jsem mu ale vděčen a to hned z několika důvodů.

Sedl jsem před obrazovku připraven na sentimentálně nostalgický výlet do minulosti (to i navzdory tomu, že jsem Kunderův román několikrát četl) a po konci filmu jsem zůstal s mnoha smíšenými pocity. Nikoliv nad jeho filmovými kvalitami - film je nepochybně posledním ryzím dílem "české filmové vlny" šedesátých let. Scény popisující realitu pětákového života, "vitání nových občánků do socialistického života" a "lidová veselice", se nedají popsat jinak, než jako mistrovské. Sentimentalitu ale ve mne nevyvolaly, jen mi oživily co dnes již považují za zlý sen. Shlédnutí filmu bylo výletem do minulosti - nejen do dob mé vlastní vojenské služby (i když ne u PTP), ale roztočilo celý kolotoč vzpomínek, na které jsem již dávno a s radostí zapomněl.

Živě se mi vybavil dávný kamarád, který ve druhé polovině šedesátých let mi po přečtení Kunderova Žertu řekl: "No jo - je to vážně zážrak, že to vůbec vyšlo. A je to dobře napsané - uvědomuješ si ale, že to s náma nemá co společného, že to jen svazácká gene-

race si vyměřili vospravedlnění za to jaký byli?"

Film mě přimel si knihu znovu přečíst. Popsaný lidský osud nebyl v té době - pro nestraníky - vyjimečný. Zde jde ale o člena člena strany, studenta, který pošle jako žert pohlednici s heslem "ať žije Trocký" ideologicky zanicené svazačce. Po vylouče ní ze strany a studii, vojenské služby u PTP, práce v dolech a posléze jakémsi "lepším" zaměstnání, se mu naskytne - po patnácti letech - možnost se pomstít bývalému kolegovi, který při jeho vylučování prověřkové komisi předsedal. Pomstí se mu vyspáním s jeho ženou, jen aby zjistil, že jsou před rozvodem a předmět jeho pomsty se mezitím stal "progresivním komunistou" odsuzujícím "deformace minulosti". Setká se s ním, doufá ne-li v omluvu, tak alespoň ve zmínku o minulosti - ani jednoho ani druhého se ale nedočká. Jinak řečeno - marnost nad marnost.

V Kunderově příběhu nestranici jakoby neexistovali. Přítel z dětství, který nesdílel svazácké mládí hrdiny a únor pro něho byl začátkem diktatury, později "pochopil", že to strana myslí dobře a stal se jejím členem. I jediný nestraník, člověk pronásledovaný za náboženské přesvědčení, na universitě v dobách před únorem hlasoval vždy pro komunisty, neboť prý mezi křesťanskou naukou a komunismem viděl jasné pojitko - sociální spravedlnost. V románu má ale zcela jasnou roli. Někdo musí hrdinovi vysvětlit - potom co poznal marnost pomsty - že mstit se je navíc i špatné. "Protože žít ve světě, v němž není nikomu odpuštěno, kde jsou všichni nevykoupitelní, to je totéž jako žít v pekle", sdělil hrdinovi.

Že to zní povědomě? Milan Krejčí - zahanbeně přiznávám, že jméno mi nic nefiká - ve druhém čísle měsíčníku LISTY v obhajobě exkomunistů (z článku vyplývá i snad k obhajobě své) napsal, že "křesťanství dalo lidstvu vymoženost odpuštění, sílu lásky a pokory". Je podivuhodné, jak hodně bývalých komunistů z ničeho nic shledává princip křesťanského odpuštění za nezbytný pro zdárné fungování společnosti.

Četba Žertu mi ale připomněla, že moji svazáčtí generační vrstevníci

tak mysleli po probuzení ze svého revolučního nadšení do kocoviny špatného svědomí. Samozřejmě, že nemohli nevědět co činí, a tak - a to je v Žertu popsáno - standartní zdůvodnění bylo a je: já nic, to jen mé idealistické mládí. "Mládí je strašné," píše Kundera "je to jeviště, po kterém chodí na vysokých koturnách a v nejrůznějších kostýmech děti (prý nevinné) a pronášejí naučená slova, jímž jsou fanaticky oddány."

Skutečně? - můj kamarád tehdy ještě dodal: "... no jo, byli idealisti a byli mládí, - jenže to sme byli i my a přesto sme zářný budoucnosti cezený přes kriminály nepropadli. A bylo nás víc, mnohem víc..."

Aleš Nebeský

VĚŘTE, NEVĚŘTE ??

Varování mimozemšťanů

Přední sovětský ufolog, ředitel centra výzkumu anomálních jevů Alexej Prijma, tvrdí, že se mu v posledních dnech podařilo rozluštit nebeské znamení, které spatřily stovky pozorovatelů 15. září 1989 nad Salskem v Rostovské oblasti. Tehdy byly na modrém nebi za bílého dne vidět dva obrovské, přesně ohraničené bílé čtverce. Objevila se na nich skupina znaků připomínajících matematické symboly "vice", poté dva otazníky a nakonec řada arabských číslic. Prijma považuje tento úkaz za poselství mimozemšťanů a navrhuje následující text: "Něco významného pro lidstvo se stane 7. července roku 2000". Tato prognóza, kterou mnozí považují za znamení bližícího se konce světa, se podivuhodně shoduje s proroctvím známého věštce Edhara Kaysyho, kterého ve 30. letech "unesli" mimozemšťané. Ti prý uměli cestovat v čase a ukazali mu budoucnost lidstva. Po svém návratu Kaysy předpověděl mnoho událostí, které se skutečně staly. Jedna z nich na nás však ještě čeká a není nijak příjemná. Kolem roku 2000, prohlašoval Kaysy, dojde k posunu tektonických plošin v Atlantském a Tichém oceánu, což bude mít pro lidstvo zhoubné následky.

Pragnostický kalendář F. Ringo Čecha

1992 únor

Rozdělení Československa na svrchované Slovensko, svrchované Čechy a nesvrchovanou Moravu a Slezsko. - Uzavření státní hranice. - Obyvatelé Holiče pobíhají zmateně ze samostatného Slovenska do Čech a zpátky a nevědí, kam patří. - První přestřelky u Břeclavi. Mezi slovenskými gardisty a českými četníky.

1992 březen

President V. Havel a Ján Čarnogurský podepisují na Víkarce dohodu o zastavení palby a výměně zajatců. - Při návratu do Bratislavy Ján Čarnogurský zatčen a uvězněn na Děvině ve společné cele se svým bratrem. - Bratislava dobytá vojskem I. ukrajinského frontu maršála Mečiara. - Admirál Kňažko dobývá Košice.

1993 květen

Miro Kusý, Kučerák, Huba, Lasica, Satinský, Labuda, Jakubisko, Božidara Turzonovová, Mečír a Markovič prchají přes Malou Fatru do Čech. - Ministr zahraničních věcí Diensbier uděluje všem status politických uprchlíků. - Dostávají ubikace po sovětské armádě v Milovicích. - Do Čech, omylem, prchá i předseda matice slovenské Markuš. - V Brně zatčen, uvězněn na Špilberku. - O měsíc později vyměněn za Fedora Gála.

1994 leden

600 tisíc Romů z Východního Slovenska prchá do Čech k příbuzným. - 300 tisíc jich zůstává v Brně, kde si je rozeberou členové hnutí za samosprávnou Moravu do svých domovů. - Zbylých 300 tisíc Romů se uchyluje do Čech, opět do Milovic.

1994 únor

Národnostní nepokoje mezi slovenskými a romskými emigranty v Milovicích. - Premier Pithart vyzývá k bratrské lásce a nabízí romským spoluobčanům spodní část Václavského náměstí.

1995 léto

Puč Sládkovců v Praze. - Sládkovci táhnou na Hrad naházet všechny do Vltavy. - President republiky se opevňuje v Lánech. - Na Hradě zastihnou Sládkovci pouze pana Kantora a Evu Kriseovou, oba letí do Vltavy a jsou pod jezem vyloveni jednotkou rychlého nasazení. - President Havel povolává na pomoc skinheady. Puč potlačen. - V Praze opět nastolena demokracie a tržní hospodářství.

1995 vánoce

Hospodářství v USA přechází na systém Václava Klause. - Nebývalý vzestup na burze v New Yorku. - Za korunu se platí již osm dolarů. - Smíření Klause s Komárkem. - Ústavní soud se stěhuje z Brna zpátky do Prahy. - V Praze založena vlastenecká společnost Tatice česká.

1996

Maďarská jízda na velbloudech osvobozuje jižní Slovensko a maďarští vojáci vypouštějí Gabčikovo-Nagymaros. - Maršál Mečír poražen Maďary u Galanty a prchá se zbytky svých vojsk do Bánské Bystrice.

1997

Lech Walesa vyslovuje obavu o osud polské menšiny v Tatrách. - Polské vojsko vstupuje na Slovensko. - Garda SNS poražena u Levoče, palatýn Prokeš zajat. - Vzniká svrchovaná republika Slovenska paňstvova povšechna pospolita.

1998

Admirál Kňažko poražen u Košic. - Prchá v přestrojení, ale bez buzoly do Francie. - Zatčen v severních Čechách.

1999

V Milovicích je už i Mečiar. - President republiky uděluje všem generální pardon. - Uzavřená smlouva mezi Maticí slovenskou a Taticí českou. - Čalfa, Kňažko, Mečiar a Gál zakládají slovenskou exilovou vládu v Praze. - Vzniká Svaz Česko - Slovenského přátelství.

2000

České vojsko a slovenská zahraniční legie osvobozují Slovensko. - Osvobozená Bratislava vítá nadšeně Havla. - Znějí výkřiky " Málo bolo Havla ". - Založena

Československá republika, uzákoněna národnost československá. - Vyšetřovací komise 17. listopadu pokračuje. - Dorazili jsme do Evropy.

Vysvětlivky:

F. Ringo Čech je populární český hudebník a herec, který si dal přídomek "Ringo"

Miro Kusý - člen presidentské kanceláře v Bratislavě, Kučerák - předseda VPN, Huba, Lasica, Satinský - federálně smýšlející slovenští herci, Jakubisko - známý slovenský filmový režiser, Turzonovová a Labuda - populární herci pročesky smýšlející, Fedor Gál - byl do nedávna předsedou VPN, je židovského původu, byly proti němu prováděny všemožné i fyzické útoky, nyní žije v Praze, kde přednáší. Milan Křížko - do listopadu 1989 herec, nyní promečiárovsky orientovaný nacionalista HZDS.

Tato vážná legrace koluje po celém Československu a autor ji poprvé přednesl osobně v programu divadla Semafor "Večirek nejen pro zvané", který přenášela i TV v sobotu 21.9.1991

VE VÝTAHU

minipovídka

Ten člověk přistoupil do výtahu ve třetím patře. Ihned mi kohosi připomínal, koho však? Teprve když jsme míjeli osmé patro uvědomil jsem si, že se velice podobá chlapci z obrázku v jedné knížce, kterou jsem dostal ke svým desátým narozeninám. Na obrázku, nazvaném "Loví sumce", seděli otec se synem v člunu uprostřed vysokých hor a oba se náramně usmívali, idealizováni neznámým kreslířem.

Zaradoval jsem se, že jsem po tak dlouhé době toho chlapce tak rychle poznal. Zeptal jsem se jej protě "Chodíte ještě s panem otcem lovit sumce?" Vyvalil na mne oči: "Sumce? Já ani nevím jak takový sumec vypadá. Snad jest to ryba, v životě ale já jsem ryby nelovil. A můj otec? Ten zemřel když mi byl pouhý rok, takže co mne provokujete, vy darebáku!" Vystoupil ve dvanáctém patře ačkoliv zmáčkli tlačítko patnáct, jak jsem si dobře všiml. Podivný člověk! S některými lidmi na této planetě se prostě nedá vyjít!

Jaroslav Kovaříček

Ta naše písnička česká

S jako chuti já na to naše výroční shromáždění každý říjen jedu! Nelením těch padesáti kilometrů do Hobartu. Stojí to za to.

Jako vždy, všichni jsou vyšvihnutí. Ženy ve slušivých šatech nebo v krásných krojích, muži elegantní v oblecích - kravaty na bílých košilích (pozdě lituji, že jsem si nevezl A1 prádlo pro takovou příležitost), děti vymydlené a neparáděné. Na stěnách vlajky - československá i australská, obrázek Masaryka, vedle opřená fujara a valáška, na stolku črpkáky na žinčicu, talíře z Modré, panenky v krojích, knížky, Hradčany... nádherna! A stoly se prohýbají dobrotami, co naše hospodyňky připravily. Jako aperitiv máme hezké proslovy našich funkcionářů a pozvaného politika - ministra pro vodní toky a etnické záležitosti. Na rozdíl od stálých nesvárů a neúspěšných koalicí jeho vládní strany je mu mezi námi, v atmosféře dobré vůle, přátelství a pohody zjevně dobře.

Na závěr projevů - hymny. Jsou na pásce což je vždycky kalamita - magnetofony notoricky nedodržují rytmus a zaostávají za rozvášněnými zpěváky. Vim to a přece se nemohu zdržet těch sladkých slov: "Kde domov můj, kde domov můj..." nestyd se, Honziku, za své vlastenecké city. Ze zadu do mě někdo šouchl. "Nezpívat!" zasykl mi do ucha. Otočil jsem se, zakřiknut. "Proč?" ptám se zkrroušeně. "Bude ostuda! Neznáme australskou hymnu". Byl to vzdělaný člověk - doktor a měl pravdu. Přestal jsem tedy zpívat, ale bylo již pozdě. Naše paňmámy se chytily chorovodu a s procitěním pěly o borech a sadech. Pak se celý sbor ohul do slovenské - pěkně od podlahy a s gustem. Dozpívali, hudba je dohnala a nastala malá pauza. Z přílehlé kuchyně zaznělo bříknutí pokličky a v zadní řadě někdo nasadil "Sajuz nerušimij". Bažanti. Jsou tady teprve jen pět nebo deset let a mají to ještě v krvi. My se zatím stačili naučit "Waltzing Matylda" "... čtyři sloky! A ta slova!! Jolly Swagman, Billabong, Jumbuck, Coolaboh Tree, Tucker bag,

Billy... Bohužel nám tu "naši hymnu" ale bez konzultace s etnickými menšinami změnili. Teď spustila a my (jak mě varoval) musíme s ní. Ale jak? "Australians let us rejoice, for we are young and free"... jak je to sakra dál?

Náš skvělý pěvecký sbor se po prvním verši změnil ve skupinu blekotajících sklerotiků. Naštěstí, přítomné děti a ministr vod to zachránili. "...Advance Australia fair!" vzhopili jsme se alespoň nakonec a vůbec, vzhledem k průměrnému věku našich mozků to zase taková ostuda nebyla. Příště si však nezačínám.

A nyní náš kytarista John provede lidovou píseň k zlepšení apetitu před občerstvením. Písní k srdci! provolal předseda zvesela na závěr. "... a se srdcem k lékáři!" ozvalo se prozaicky ze skupiny barytonů - pensistů.

To už ano, tady jsem na domácí půdě. K dovršení harmonie slavnostního shromáždění ohlašuji "Teče voda, teče", co měl rád tatíček Masaryk. - "Je to moravská", vysvětlují se značnou dávkou pýchy ministři, abych mu tak zdůraznil onu skvělou možnost zlaté střední cesty čs. federace.

"Slovenská!" ozval se bolestný výkřik křivdy z řad inteligentně vyhlížejících Čechoslováků. "All right, děcka, all right, tož je to slovácká," snaží se někdo od Kyjova o kompromis. Odzpívali jsme jí nakonec hezky v trojhlasu a čs. asociace se nedočkavě vrhla na chlebičky a na koláče. Na mě se však vrhnul historik s vědomostními odpovídajícími jeho impozantní figuře v tropicky bílém obleku. Ze prý Masarykova oblíbená byla ta o tom polámaném kolečku "Ach synku, synku", což mimo jeho hudební vkus a oblibu lidových písní dobře ilustruje i celkový přístup presidenta Tomáše G. Masaryka, profesora a doktora filosofie, k státním záležitostem. "Když se ti zlámalo, dej ho spravit, nauč se synečku hospodařit"... měli by dnes doma víc zpívat! "Nepleteš si to náhodou s tou zamrzlou studánčkou, jak jí prosekaj a zase je voda?"... pontifikuje s orosenou láhví piva v ruce jiný odborník na vztahy lidových řeční a národní ekonomie. "Jste oba somáři, bola to tichá voda, čo do Dunajka padala" přerušil chroustání pagáčku další umělecký kritik. "Ne, ne!" prudce zavoněla

sardelová pasta z jiných rozhořčených úst. "Byl to Tálinský rybník." "Ty myslíš tu, co mě to vytejká z močový roury?" zachechtal se bodrý typ až se mu rozdrobil makovec. "Nezačinej s tím u jídla Gustave, ano?" přitáhla mu uzdu manželka s taličkem tlačanky kapající octem. "Jene, tam's neměl použít dimenzovaný akord, to by ti Plicka neschválil, ac's to hrál pěkně", tlačí mně do rohu pod heslo "Pravda vítězí" suchý muzikolog se skleničkou bílého vína v autoritativní ruce. "Já vim, já si chtěl jen trochu zadžezovat, ona je taková pomalá..." bráním se a v duchu si slibuji, že příště nezpívám a jestliže hraji (když už to musí být na téma kapalín), tak "Teče voda proti vodě" - ta je definitivně česká, větší nesoulad si už těžko vymyslet, nikdo ji neměl extra oblíbenou a hlavně... je rychlá!

Zase na mě nezbyly makové koláčky.

Jan Plavec

Bodejt by odlétal, když tu maj svůj jstýj.

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ

SVU - Sydney zakončila devatenáctý rok nepřetržité činnosti v pátek 15. listopadu oslavným pořadem k 55. narozeninám presidenta Václava Havla. Během letošního roku organizovala společnost několik zajímavých pořadů. Bylo promítání výborného českého filmu "Lev s bílou hřívou" o životě Leoše Janáčka.

V květnu to byla přednáška doktora T.Gashinského na téma "Podobnosti a rozdíly mezi češtinou a polštinou".

Večer hudby a poezie "Slova na ostrově" v němž zazněla hudba J.S.Bacha, C. Rosy spolu s verši Jaroslava Seiferta připravila Eva Sittová spolu s Milanem Švábem a Bořkem Šindlerem.

"Vyhledky studentů v ČSFR" bylo téma besedy se studentem Tomášem Káňou, který navštívil Austrálii v červnu.

Středem "Večera otázek a odpovědí" byl generální konsul ČSFR ing Josef Sládek.

SVU také v srpnu odeslala do Prahy souhrnnou zásilku odborných knih a časopisů určenou universitám a vědeckým pracovištím v ČSFR. Více než 200 svazků australské literatury bylo odesláno na Masarykovu universitu v Brně.

V letošním roce se také uskutečnila smlouva o výměně studentů a profesorů mezi M.U. a UNSW. Profesor Hollington a dr. Ascroft z fakulty angličtiny UNSW budou přednášet v Brně počátkem příštího roku.

Ve spolupráci s Australian Association of Special Education se začala rozvíjet akce na pomoc postiženým dětem v ČSFR. Je škoda, že pomoc zatím přichází spíše od australských občanů než od krajanů.

Máte-li zájem stát se členy SVU a pomáhat organizovat další zajímavé a potřebné pořady a akce jste srdečně

vítáni. Výbor SVU-Sydney se obrací s touto výzvou na všechny naše čtenáře. Další informace se na tel. čísle (02)365 1872, (048)83 4118, (02)526 1202.

*Krásné prožití Vánočních svátků a
úspěšný a šťastný rok 1992
vám všem přeje
Výbor SVU-Sydney*

Vánoční dárek do Austrálie

*Synáčku-děkuji Ti za Tvé psaní,
táta však prodal atlas, - snad víš proč.
Tož, kde jsi nyní, nemám vůbec zdání.
Můj Bože, je ten život kolotoč!*

*To ze školy však vzpomínám si ještě,
že k Antarktidě máte snad jen skok.
Značí to : málo slunce, žádné deště
a asi tuhé mrazy celý rok ?*

*Prosím Tě, neoblekej se tam lehce,
ráda ti pošlu teplé prádlo, jen
co budeme mít po té pětiletce.
(Ta nám má zvednout naši úroveň)*

*Mám smutnou zprávu, na letošním jaře
ještě než bez nám začal v sadě kvést
zemřel nám strýček. - Asi od té záře
v těch dolech. Nemohl to nějak snést.*

*Skoro nic po něm toho nezůstalo,
však víš, že to byl starý mládenec.
Jen akvárium, trochu knížek málo
a ovšem : Ta kanárku plná klec.*

*Ti jsou teď u nás. Tož starosti máme,
ta malá havěť také musí žít.
Aspoň si při tom s tátou vzpomínáme,
jak jsi mu pomáhal je přizpůsobit.*

*A ještě něco chtěla jsem Ti říci
že přece po něm jeden předmět zbyl:
našla jsem v šupli jeho beranici,
víš tu, kterou sis jednou vypůjčil*

*na sánkování a neptal ses strýce
a on Ti za to strašně nařezal.
Kde jsou ty časy ? - Tak ta beranice
má pro Tebe být, on si to přál!*

Nemáme nic, teď v takovéto bidě

*těžko se shání dárek Vánoční.
Bude Ti dobrá tam v té Antarktidě.
Vem si ji sebou, až půjdeš na Půlnoční!*

*Poslední psaní, - vždycky pročítám si
na Štědrý den, ale pocit mám,
že mne ten obsah unikává kamsi
a proto si je znova pročítám.*

*Na fotky hledím, jak na krbu stojí :
strýc s tátou, mámou, pak má svatební,
děti i vnouče, všichni se vždy spojí
k vzpomínce, v které se tak krásně sní.*

*Ve vzpomínkách si trochu pozahálím,
než přijde čas, k Půlnoční odejít.
Pak beranici do tašky si sbalím
a vezmu sebou.
Už čtyřicet let.*

Karel Šindelář

*o to znamená v Betléme nouch
nevidíš jme naše tak jasněho.
měsíc překrásně svítí,
musí to něco být;
zpívají libým hláskem anděle
poslyši vytrubují veselé;
nikdá tak moděli,
by v noci troubivali:
Sláva Bohu na vysoce!
vždy propěvují.*

A tidi

Neprakta & Švandrlík

Praha plná strašidel

PLAČÍCÍ DĚCKO

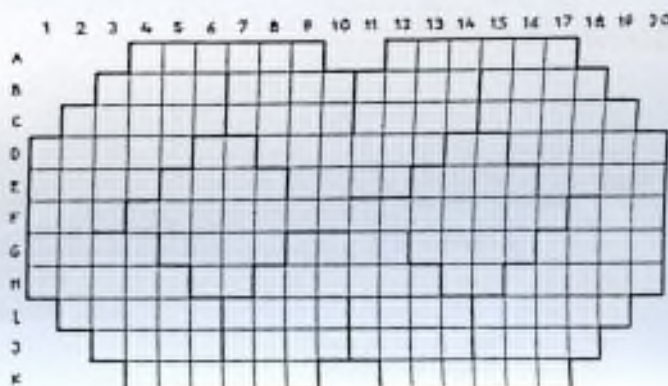
Výskyt : před palácem Kinských o půlnoci na Neviňátku.

Kdo by šel o půlnoci v den Neviňátek kolem paláce Kinských, může spatřit na zemi malé děcko, zoufale nařikající. Přispěchá-li mu na pomoc, děcko se rozplyne.

Nezjevuje se ovšem jen tak. V době, kdy byl palác stavěn, bylo zvykem zabít kohouta a vhodit ho do základů, aby se prý stavba nezřítla. Ale to pověřivému staviteli nestačilo. "Kohout je dobrý pro nějakou chalupu", řekl, "ale pro takovou velkolepou stavbu musíme zabít něco většího".

"Jehně", navrhol vrchní polir, ale stavitel tajemně zavrtěl hlavou. Ještě téhož večera se zmocnil právě narozeného dítěte, podřizl je a uložil do základů stavby. Palác byl pak stavěn nevidaným tempem.

Jenomže nebohé děcko nebylo dosud pokřtěno. Proto se zjevuje před svým nedobrovolným hrobem a úpěnlivým pláčem urguje své pokřtění. Nemá však mnoho nadějí. Ctihodné duchovní osoby jsou již v tuto dobu v posteli a podnapilí flamendři nejsou k tomuto úkonu kompetentní.

ZE SKOLNICH LAVIC

Ve stanu spím tak dobře, že ... (dokončení v tajence).

T. J. SOKOL oznamuje :

Tradiční tenisový turnaj dvojic,
který se konal 24.11. v Matraville
vyhráli

Martin a Michal Vobořilovi.
Srdečně blahopřejeme !

Vánoční mezinárodní turnaj v kopané

se koná 15.12.1991 od 9.hod ráno
na hřišti Sokola 16 Grattan Crescent
Frenchs Forest 2086
Vítání jsou nejen hráči, ale i publikum.
Po skončení piknik.

HEZKÉ VÁNOCE

VOOROVNĚ: A. Tůc; jury. — B. Casy; určité (slovensky); pádová alfa; sudná žila. — C. Značka tvýkačky; lha; druh vepřového masa; padpar. — D. Kovový sud; zkratka Oděvní tvorby; mužské jméno; SPZ okresu Praha-západ; chuf. — E. Zeyerův románový hrdina; hudební dílo; Evropan; dvojnásobné číslo; výtažek z čerstvých léčivých bylin. — F. Proud; tajemka; odřezaný kus ledu. — G. Táta; kyselá tekutina; příjemná; tábořnická přístřeší; drobné hospodářské zvířectvo. — H. Vichem; název hlásky „l“; janský útes; snížený ton „a“; sporák. — I. Pasada; značka plynových sporáků; dámský klobouček bez křempy; zahalovat. — J. Nasáváno; sládivlo; oselce pole; pcháč. — K. Vegetační larmace v arktickém pásmu; odrůda sytenů.

SVISLE: 1. Tlumok. — 2. Maň z vin-

ných bobulí. — 3. Siatčový jeřáb; plánek. — 4. Krátký příkaz; octan. — 5. Ambaláž; osobní zájmeno; pořad jidel. — 6. Český básník; primát; překv značky Sn. — 7. Šel vlákno; podzemní komunikační stavba; římskými číslicemi 1400. — 8. Norská metropole; soda; uhelný prach. — 9. Stojan; domácí M. roslina. — 10. Velkaoc; ovčáči přípravek. — 11. Jihaamerický keř rudodřev; krmivo ze zbytků vyloučeného sladu. — 12. Štrpní trám; pořadavek. — 13. Čís mužské jméno; snížený ton „d“; ilust barivo (slovensky). — 14. Caplova drama; maďarská step; značka prášku na nádobí. — 15. Čidlo traku; utkaní; chlapec. — 16. Tabarské popínky; ryba; pokladny. — 17. Neznámý autor; umělecký tanec. — 18. Malajská dívka; nakrmovat. — 19. Laskavec. — 20. Druhá luční tráva.

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

Stát _____

P. Code _____

Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
Suite 117/ 83 George Street
PARRAMATTA, NSW 2150

Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1992 \$15.60
Celý rok 1992 \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

**BOHEMIA
TRAVEL**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482
A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482
Lic. No. 31446

ZAŘIDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

ČTĚTE

**AUSTRÁLSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A 310-300**

ČSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM

SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 236

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price